

Půjčuj, rozmnožuj,
rozšiřuj!

ÚNOR

1997

OBSAH

Sláva	1
Křesťanský pragmatismus	3
Svoboda podnikání	8
Projekt Genesis	8
Čas žně	10
Ekologie	12
Nositel hříšné podstaty	16
Metoda šíř a opasku	27
Sexuální výchova	30
Jak hospodaříme?	31

SLÁVA

Co si představí většina lidí, když slyší slovo "sláva"? Ve společnosti je nejčastěji používáno ve spojení s chválou a se ctí kvůli nějakému úspěchu. Sláva je v Bibli důležité slovo. Lze ho najít ve většině částí Bible. Ale tam je toto slovo používáno v jiném smyslu, než jak ji chápe dnešní člověk. Nejprve: Bible učí, že Bůh dává slávu:

- ♦ *Hospodin je dárce milosti a slávy... (Ž 84,12b)*

Je to logické, neboť všechno, co máme, kým jsme a co dokážeme udělat, přichází od Boha. Přesto však i my křesťané strávíme často tolik času,

abychom získali slávu pro sebe (v práci, studiu, ve sportu atd.), že se více připodobňujeme tomuto světu než příkladu Ježíše, který nelpěl na své slávě, ale ponížil se a vzal na sebe podobu služebníka, aby vzdával slávu Bohu. Proto Ho Bůh povýšil. Co však platilo pro Ježíše, platí také pro nás:

- ♦ *Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v příhodný čas. (1 Petr 5,6)*

Když vzdáváme v tomto smyslu slávu Bohu, je to totéž, jako kdybychom mu dávali zásluhu na Jeho díle a darech.

V jiném smyslu vyjadřuje sláva Boží víc než jen odměnu za Jeho práci. Hebrejské slovo "kábdô" znamená "váha", a tedy také "hodnota". Sláva Boží je hodnota Boží, totiž přítomnost Boží v plnosti Jeho vlastností.

Bůh různými způsoby zjevoval svou slávu lidem. Nejprve můžeme Jeho slávu vidět skrze Jeho stvoření: **Nebe-sa vypravují o Boží slávě** (Ž 19,1) a celá země je plná jeho slávy (Iz 6,3), zvláště když Bůh je všudypřítomný. Dále, když Mojžíš řekl: "Dovol mi spatřit tvou slávu," Bůh vyplnil Jeho prosbu a prošel kolem něho. Bůh mu ukázal, kým je:

- ♦ *Když Hospodin kolem něho procházel, zavolal: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího i čtvrtého pokolení." (Ex 34,6-7)*

Hospodinova sláva naplňovala přibýtek

POZVÁNÍ NA BIBLICKOU BAŠTU

**Manželé Steigerovi
a Petr Vačura si všechny
vás, nejen příznivce
rozhlasových pořadů
a časopisu Zápas o duši,
dovolují pozvat k účasti
na "Biblické Baště",
tvrzi i pokrmu.**

**Pro všechny hladové
a ohrožené chceme
týdně podávat
ty nejhutnější porce
Božího Slova, při čemž se
chceme obrnit
Kristovou spravedlností,
vírou a mečem Ducha
tj. Slovem Božím - Biblií.**

**Každou sobotu
od 16.00 do 18.00 hod.**



**v budově Muzea
hlavního města Prahy
na Florenci
(Metro Florenc)**

ZDAŘ BŮH

a později dům Boží, chrám. Přítomnost Boží v izraelském národě zjevila Jeho slávu nejen Židům, ale také okolním národům.

V Novém zákoně sláva Boží vzala na sebe fyzickou podobu:

- ◆ *A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy. (Jan 1,14) On je odleskem jeho slávy a otiskem jeho podstaty, nese všechno slovem své moci. (Žd 1,3)*

Bůh zosobnil svou slávu v Kristu. Potom, jak čteme později v evangeliu Jana, Jeho sláva byla darována Ježíšovým učedníkům:

- ◆ *Neprosím jenom za ně, ale i za ty, kteří budou skrze jejich slovo věřit ve mne; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět věřil, že ty jsi mne poslal. Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno - já v nich a ty ve mně, aby byli přivedeni k dokonalé jednotě a aby svět poznával, že ty jsi mne poslal a miluješ je tak, jako miluješ mne. (Jan 17,20-23)*

Všimněte si ve verši 23., že Ježíš řekl: "Já v nich a ty ve mně." To ukazuje, že dostáváme Jeho slávu jako věřící v Ježíše, nejen proto, že teď máme vztah s ním, nebo že jsme nazýváni Jeho jménem, ale i proto, že On, skrze svého Ducha, přebývá v nás. Proto jsme i my nositelé Jeho slávy. Stejná myšlenka je vyjádřena v 2. listu Korintským 3,18:

- ◆ *A my všichni spatřující se odhalenou tvář Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme přetvářeni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána, Ducha.*

Když nás Jeho Duch promění v týž obraz slávy Boží, lépe zrcadlíme Jeho slávu lidem okolo nás.

Důležitá otázka však je: Když Bůh tak široce projevoval svou slávu skrze

KŘESŤANSKÝ PRAGMATISMUS

své stvoření, skrze národ izraelský, skrze Krista a konečně skrze nás křesťany, proč nemohou lidé Jeho slávu vidět, aby v něj uvěřili a vzdali mu slávu? Proč je to tak těžké? První důvod lze vidět v 2. listu Korintským:

♦ *Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím. (4,4)*

Satan oslepil jejich myšlení skrze lži tohoto věku. Další důvody lze odvozovat z Matouše:

♦ *Tak ať září vaše světlo před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích. (5,16)*

Když nejsme pravidelně s nevěřícími lidmi, nemůžeme mezi ně vnášet světlo Boží slávy. To znamená, že musíme žít tak, abychom běžně trávili čas s lidmi, kteří nevěří v Ježíše Krista, aby tito lidé měli častěji příležitost vidět Jeho světlo v nás. Důležité je, aby lidem, kteří ve velké většině v našem postmoderním světě nevěří v absolutní pravdu, byla naším prostřednictvím Boží pravda ukázána a aby lidé tuto pravdu spojili s Jeho prací v nás. Je tedy jasné, že lidé nemohou vidět Jeho slávu v nás, když s nimi nejsme. Těžko také mohou spojit naše dobré skutky s prací Boží v nás, když jim neřekneme, že je to Jeho práce a že sláva za ni patří Bohu. Musíme proto hledat způsoby, jak být pravidelně s nevěřícími lidmi (např. kluby, sporty, koníčky atd.). Naše evangelizační práce nemá spočívat jen na občasných, příležitostných akcích.

Na závěr: když Bůh projevuje skrze nás svou slávu, nemá smysl hledat vlastní slávu, už ji nepotřebujeme. Existuje větší sláva než ta, kterou už máme? Naším úkolem je trávit čas tak užitečně, aby lidé mohli častěji pozorovat práci Boží v nás a také aby toužili najít Jeho slávu ve svých životech.

- Marek Berndt -

"Všude vidím jen samou apatii. Nikdo se nestará o to, jestli to, co se káže, je pravdivé nebo nikoli. Kázání je kázání, nehledě na to, o čem je. Hlavně když je krátké." Tato slova napsal Spurgeon před více než 100 lety. Zrovna tak je však mohl napsat dnes, do naší doby. I my bychom potřebovali takového muže, který by se nebál postavit na stranu pravdy, i kdyby měl stát úplně sám. Pro Spurgeona bylo zvěstování Božího slova přímo vášní. Spurgeon naplnil kostel, ve kterém kázal a který měl kapacitu pět a půl tisíce lidí, několikrát týdně. Jeho nekompromisní postoj ve věcech víry je pro nás všechny vzácným příkladem. Tři měsíce před svou smrtí odjel Spurgeon na Francouzskou Riviéru, aby si odpočinul. *"Ten neustálý zápas mě přímo zabíjí"*, dal se slyšet svým přátelům těsně před odjezdem. Za tři měsíce byl mrtev.

V době, kdy napsal slova, která jsem citoval, byl přesvědčen o tom, že Církev je k obsahu kázání příliš tolerantní. Kazatelé kázali všechno možné jen ne Boží slovo. Důležité bylo, aby kázání nebylo moc dlouhé a náročné pro posluchače. Spurgeon v tom všem viděl velké nebezpečí.

Zdá se mi, že jsme dnes svědky podobného trendu. Špatná teologie je pro mnohé přijatelnější než délka kázání. Nedělní oběd je důležitější, než nedělní společenství ve shromáždění věřících u Božího slova. Dlouhé kázání je větším proheškem než nebiblický výklad Božího slova. I dnešní Církev se rozhodla být Církví pragmatickou.

Co to je pragmatismus? Pragmatismus je názor, podle kterého je hodnota určena praktickými důsledky. Pragmatismus je blízký náhledu, který říká, že užitečnost je měřítkem dobra. To, co

4 ZÁPAS O DUŠI

není užitečné, nemůže být dobré. Pokud svým jednáním nedosáhneme požadovaného efektu, nejsme užiteční a tedy jsme někde udělali chybu. Pragmatismus má své kořeny v Darwinismu a v sekulárním humanismu. Odmítá rozlišovat mezi dobrem a zlem, mezi pravdou a lží. Pragmatismus měří pravdu užitečností. Myšlenky, které se nedají realizovat, jsou považovány za chybné.

Co je špatného na pragmatismu? Cožpak to není totéž, jako když řekneme "to dá rozum"? Není to jen takové praktické jednání? Pokud máme na mysli takové věci jako je správka špatně těsnícího kohoutku tím, že vyměníme starou podložku nebo vložku, pak ano. Když máme chřipku a vezmeme si aspirín, je to praktické, "dá to rozum". Ale když bychom chtěli uplatňovat pragmatismus v otázkách dobra a zla, pravdy a lži, kdybychom chtěli být pragmatiky v teologii a ve filosofii, brzy zjistíme, že narazíme na překážku zvěsti Božího slova. Duchovní a biblické pravdy se nedají měřit a zkoumat tím, "co jde a co nejde". My například víme z Písma, že zvěstování evangelia nepřinese vždycky pozitivní odezvu. A naopak, satanské lži a podvody často svedou lidi velice účinně na scestí. Hlas většiny ještě neznamená, že je něco pravda a zrovna tak prosperita není měřítkem věrohodnosti a pravdivosti. Pragmatismus tak, jak je praktikován mezi lidmi, nemůže být měřítkem hodnot.

A přece právě takovéto pragmatické smýšlení a jednání se dostává do Církve po celém světě. V západních zemích se stalo pravidlem měřit úspěšnost kazatele nebo církve tím, jaká je návštěvnost bohoslužeb. Když se však přistoupí na podobná měřítka, postupně dochází k opouštění zvěstování evangelia a zvěstuje se to, co je populární, přitažlivé a co zajistí velkou

návštěvnost shromáždění. To je dnešní křesťanský pragmatismus. Udělat vše pro to, aby přišlo do kostela co nejvíce lidí. Křesťanská zábava nahrazuje poselství evangelia. Metodologie je důležitější než biblická teologie. Bývalo dobrým zvykem, že místní společenství věřících nebo celá církevní denominace existovaly na společném biblicko-teologickém základě. Dnes bývá daleko směrodatnější metoda nebo forma shromáždování a forma zvěstování. Naneštěstí mnozí mají zato, že to je tak dobře a správně. Jakoby známé čtyři priority prvotní Církve - **apoštolské vyučování, společenství, lámání chleba a modlitba**, dnešní Církvi nestačily. Aby nedošlo k omylu: nena-mítám nic proti některým novým formám prezentace evangelia, jako je moderní hudba, film a divadlo, pantomima a podobně. Avšak tam, kde tyto nové formy nahrazují a přímo vytlačují zvěstování Božího slova - evangelia - tam chci protestovat! Kde je forma důležitější než obsah, nesouhlasím! Když se klade důraz na to, aby se lidé ve shromáždění dobře pobavili, namís-to aby byli konfrontováni Božím slo-vem, odmítám! Takový novodobý křesťanský pragmatismus vidí výklad Božího slova jako něco zastaralého, jako přežitek doby, passé. Vyhlášení Božího slova se považuje za "primitivní, často urážlivé a co hlavně - neúčinné". Spíš se studují metody růstu církve, do evangelia se míchá psychologie, pora-denská služba nabývá převahy nad zvěstováním evangelia. Cíkev se dnes víc než kdy jindy musí bránit všemož-ným útokům, které přicházejí nenápad-ně, až nepozorovaně a o to jsou ne-bezpečnější. Předkládám tyto úvahy k posouzení ve smyslu někdejší církve v Beroji, o které čteme v knize Skutků, že "**přijali Slovo se vši dychtivostí a denně pečlivě zkoumali Písma, zdali je tomu tak**" (17:11). To je mým přá-

ním a mojí stálou modlitbou. Nechceme vyhledávat konflikty. Ale musíme se postavit za pravdu, musíme stát za svým přesvědčením tam, kde jsme si jisti, že stojíme na Písmu. Soudobý křesťanský pragmatismus je dnes stejně nebezpečný jako byl modernismus před 100 lety. Hlavní charakteristikou modernismu byl teologický liberalismus, který hlásal, že se Boží slovo musí podrobit "vyšší kritice". Jinými slovy, člověk měl rozhodovat o tom, co je Boží slovo a co není. Teolog nebo kazatel určoval podle svých vlastních představ, co se má brát jako Boží výrok a co nikoli. Hlavním měřítkem bylo tehdy sjednocovací úsilí mezi denominacemi, známé jako "ekumenické hnutí". Ekumenie neznamena spolupráci mezi církvemi, nýbrž sjednocování církví za cenu úžasných kompromisů. Čisté učení Božího slova bylo považováno za něco vedlejšího, nedůležitého. Hlásala se tolerance a láska na úkor pravdy. Modernismus pronikl do mnoha církví a poslal je do hrobu. Jen pomalu se některé z nich vzpamatovávají a za cenu oddělení od vlastních denominačních svazků se vracejí k pravdě Božího slova.

Žijeme v době úžasných a rychlých změn v oblasti vědy a techniky, světové politiky, vzdělání. Každých pět let se zdvojnásobují informace! Mnozí křesťané mají zato, že díky těmto změnám musí nutně dojít ke změnám v Církvi. Cítíme se ohroženi nepřátelským světem a rádi bychom se spojili za každou cenu, abychom ve světě obstáli.

Písmo nás důrazně varuje, abychom se nedali vyvést z míry tím, co vidíme ve světě kolem sebe. Abychom nespoleháli víc na vlastní moudrost než na výroky Boží. Abychom se nedali svést účinnými metodami na úkor zvěsti evangelia. Nemůžeme se kamarádit se světem, aniž bychom se stali nepřáteli Božími. Apoštol Jakub píše:

♦ *Nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřitelem Božím. (Jakub 4:4)*

Apoštol Jan píše takto:

♦ *Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm láska Otcova. (1. Jan 2:15)*

A starozákonní prorok Izajáš se nechává slyšet takto:

♦ *Běda těm, kdo ... na koně spoléhají, doufají ve vozy, že je jich mnoho, v jízdu, že je velmi zdatná; ale ke Svatému Izraele nevzhlížejí, nedotazují se Hospodina. (31:1)*

Známý kazatel a znalec Písma, Marty Lloyd-Jones napsal: "Náš Pán přitahoval hříšníky proto, že byl jiný než ostatní. Cítili se k Němu přitahování proto, že si byli vědomi jeho odlišnosti od druhých. Musíme si uvědomit, že svět od nás očekává, že budeme jiní. Takže názor, podle kterého máme získávat lidi pro víru tím, že jim ukážeme, že jsme jako oni, je teologicky a psychologicky veliký omyl."

Přizpůsobovat se světskému způsobu života ve jménu "evangelizace" je obrovský omyl. Svět přímo očekává, že jako věřící budeme jiní! O světskosti se dnes mnoho nemluví, a ani se nesetkáváme se snahou světskost nějak definovat, natož identifikovat. To slovo samo o sobě nám dnes zní už velice cize. **Světskost je hřích, který se projevuje tím, že se ve svém každodenním životě podřizujeme hodnotám tohoto světa.** Apoštol Jan píše:

♦ *Neboť všechno, co je ve světě - žádost těla, žádost očí a prázdná chloubka života - není z Otce, ale ze světa. A svět pomílí i jeho žádost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věčnost. (1. Jan 2:16-17)*

Navzdory tomuto zřetelnému slovu, které nám Bůh předává ústy jednoho z apoštolů, vidíme v Církvi programy, které výrazně "nahrávají" tělesným

6 ZÁPAS O DUŠI

žádostem a lidské pýše. Aby si získaly popularitu světa, uchylují se církve k nejružnějším "inovacím" (novotám), které mají zajistit, aby bohoslužba nebyla "nudná", aby se návštěvníci "cítili dobře" a aby si ze shromáždění "něco odnesli". V USA, kde žijí už několik let, takové "inovace" dělají z kazatele a dalších "účinkujících" divadelní profesionály - kteří jsou za to dobře zaplacení - a ze shromážděných se stávají diváci. Návštěvnost takových "bohoslužeb" je od tří tisíc výše. Čím více návštěvníků, tím větší příjmy ve formě "dobrovolných sbírek". To je křesťanský pragmatismus ve své nejhrubší podobě!

A co je na tom to nejhorší je názor, podle kterého prý už jinak ani nemůžeme získat tento svět pro Krista! Jestli se návštěvníci ze světa "necítí dobře", když se "jen káže Boží slovo" a jestli o kázání nestojí, musíme jim prý nabídnout to, o co mají zájem. Některé obrovské sbory konají pravidelné sociologické průzkumy, aby si ověřily, co od nich nevěřící z jejich okolí očekávají, co je příměje k tomu, aby přišli do kostela.

Takže cílem veškerého snažení se stává vysoká návštěvnost kostelů a modliteben a "přijatelnost" ze strany světa. Kázání Božího slova a konfrontace s hříchem se považují za něco zastaralého a vysoce nepraktického. Proč? Protože přece takové věci lidi spíš odpuzují, než aby je přitahovaly! Prosazuje se názor, podle kterého se Ježíš Kristus musí udělat pro lidi "lépe stravitelným" a více "přitažlivým".

Takové smýšlení a jednání je projevem církevního "marketingu" a stojí v přímém protikladu k poslání Církve na tomto světě. Evangelizace nevyžaduje prodavače, nýbrž proroky! Boží slovo a JEN Boží slovo stojí u kolébky nového stvoření, kterým se člověk stává vírou v Ježíše Krista, jak nám připomíná apoštol Petr, když píše:

♦ *Vždyť jste se znovu narodili ne z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a na věčnost zůstávající slovo Boží.*

(1. Petr 1:23)

Prosím, aby nedošlo k nedorozumění. V žádném případě se tu nestavím proti jakékoli inovaci. Chápu a přijímám skutečnost, že způsoby shromažďování a bohoslužeb jsou ve stálém pohybu. Kdyby se dostal někdejší návštěvník Husových shromáždění mezi nás a byl svědkem našich bohoslužeb, byl by pořádně šokován: hudbou, oblečením, pohodlnými sedadly, mikrofonom a jinými věcmi. Sám Spurgeon by se asi ohradil proti varhanní hudbě. Jsem zásadně pro to, aby shromáždění Církve bylo živé a aby se ve shromáždění ponechala volnost projevu v mezích Písma. Také nejsem svázan jen určitým způsobem nebo stylem shromažďování. Každá církev může mít svou vlastní "liturgii" a pokud nedochází ke konfliktu s učením Bible, všechno je v pořádku. Ani si nemyslím, že to, čemu já dávám osobně přednost, by bylo nutně to nejlepší. Nejsem pro to, abychom usilovali o "nějaký jednotný styl" shromáždění.

Moje námitky se týkají názorů a jednání, které v Církvi odsouvají Boha a Jeho slovo na vedlejší kolej. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že není správné povyšovat "křesťanskou zábavu" nad kázání Božího slova. Stavím se na odpor proti těm, kdo si myslí, že přizpůsobování se způsobům tohoto světa přinese v evangelizaci lepší výsledky než zvěstování evangelia.

"Nestydím se za evangelium ..."

píše apoštol Pavel. Naneštěstí, mnoho věřících lidí se za evangelium skutečně stydí a jejich postoj se odráží v celé Církvi a její činnosti ve společnosti.

Miluje Boha ten muž, který se dívá na Ježíše s trnovou korunou zatímco sám touží po věnci slávy? Má snad

*Ježíš dojít trůnu cestou kříže, zatímco nás ponесou rozjásané davy na ramenou? Nebudíme ve svých představách tak bláhoví! Spočítej náklady a jestli nestačíš na cenu, kterou je nutné zaplatit, vrať se ke svému poli, do své dílny, ke svému zboží a hled, abys z nich co nejvíc vytěžil. Musím ti však pošeptat něco do ucha: **"Co člověku prospěje, získá-li celý svět, ale jeho duše utrpí škodu?"***

To je citát ze Spurgeonova kázání prosloveného 5. února 1888 v Londýně. Spurgeon strávil poslední 4 roky svého života zápasem proti trendům raného modernismu, v němž viděl nebezpečí pro biblické křesťanství. Tento dnes už legendární anglický baptistický kazatel důrazně varoval před odklonem od historických pozic biblického křesťanství. Biblická pravda je jako vrchol vysoké, strmé hory, jejíž svahy jsou nesmírně kluzké, tvrdil Spurgeon. Jeden krok vedle a už se vezeš dolů. Jak jednou církev nebo jednotlivec šlápne vedle a dostanou se na kluzkou stráž, zemská přitažlivost a setrvačnost se postarají o ostatní. Cesta nazpět je nesmírně obtížná a vede jedině přes duchovní obrodu, duchovní probuzení.

Sto let po Spurgeonovi se mi zdá, že se dějiny opakují. Spurgeon varoval před falešným učením a světskostí. Tyto dvě veličiny jdou vždycky ruku v ruce. Falešné učení a světskost. Světskost však vede. Zesvětštění je otázkou formy, metody, způsobu zvěstování evangelia. Teologické odpadlictví pak přirozeně následuje. Tehdy jako dnes. Jen v extrémních případech bychom mohli obvinít své spoluvěřící ze záměrného podkopávání biblického učení. Většina z nich jsou upřímnými věřícími lidmi, kterým se jedná o zvěstování evangelia tomuto nemocnému světu. Upřímnost a dobrá vůle tu však nestačí. Právě z nich

vyrůstá křesťanský pragmatismus. A křesťanský pragmatismus vyvolává zesvětštění, které může způsobit katastrofu stejně dalekosáhlou jako byla ta, před kterou varoval tak důrazně Charles Spurgeon.

Dnešní způsob práce v církvích v naší zemi je pod narůstajícím vlivem amerického stylu, který je typický pro společnost ovládanou tržním hospodářstvím. Proto chceme varovat před těmito vlivy, které jsou naprosto přirozeným doprovodem vzniku volného tržního hospodářství. Najednou se prostě začne uvažovat "tržně" i v práci Církve, ve službě evangelia, ke škodě díla Božího.

Uvažování probíhá asi takto: Církev soutěží se světem. Svět ví velmi dobře, jak si získat pozornost a náklonnost širokých vrstev obyvatelstva. Církev, naproti tomu, je značně "zaostalá" ve způsobu, jak "prodat" svůj "výrobek", totiž evangelium. Evangelizace se stává otázkou "marketingu", to znamená, že Církev musí identifikovat a získávat "světský trh" podobně jako kterýkoli jiný podnik vydávající prodejem svých výrobků. Co je hlavním cílem dobrého a účinného "proniknutí na trh" ve světě podnikání? Hlavním cílem je, aby byli jak podnikatel (výrobce) tak spotřebitel spokojeni. Z toho logicky vyplývá, že všechno, co nepřináší spotřebiteli uspokojení - zákazník je Pánem! - musí jít stranou. Kázání biblického evangelia, které obsahuje učení o hříchu, spravedlnosti, pokání, soudu, je příliš konfrontační na to, aby "uspokojovalo". Takže Církev se má učit jak předkládat pravdu tak, aby uspokojila nebo dokonce i pobavila.

Jeden ze zastánců tohoto přístupu k evangelizaci napsal: *"Mám zato, že Církev se musí orientovat tržním směrem, pokud chceme přispět k duchovnímu zdraví našeho národa ..., hlavním problémem Církve žijící uprostřed*

8 ZÁPAS O DUŠI

tržního hospodářství je, že se neorientuje dostatečně tržním způsobem na okolní svět".

Zdá se nám to všechno správné, chytré a logické - ale není to biblické! Takovéto uvažování vede na scestí, na skluzavku, po které se jede jenom dolů. Není pochyb o tom, že ve Spojených státech amerických a v mnoha dalších zemích ovlivněných těmito trendy se tržní orientace Církve stala měřítkem pravdy. Ty prvky evangelia, které se nehodí do reklamního stylu, se prostě vynechávají. Urážka kříže mizí. Negativní výroky o hříchu a soudu nemají v takovém přístupu místo. Uspokojení spotřebitele si diktuje, aby nebyla příčka spravedlnosti nasazena příliš vysoko. Evangelium je tak systematicky ochuzováno a rozměňováno. Stává se evangeliem lidským, evangeliem jiným a jako takové ztrácí svou moc.

♦ *Nestyd' se tedy za svědectví našeho Pána ani za mne, jeho vězně, nýbrž spolu se mnou snášej útrapy pro evangelium ... (2. Tim. 1:8)*

- Evangelium: Ota Vožeh, TWR -

PROJEKT GENESIS

V polovině října začali zbožní židé po celém světě jako každoročně svůj cyklus čtení tóry, která se otevírá knihou GENESIS. V týdnu následujícím braly v USA miliony dalších lidí do ruky týž text, a to v souvislosti s připravovaným novým desetidílným seriálem stanice PBS pod titulem: "GENESIS: živý rozhovor".

Síť WNET již lidem rozeslala přes 100 000 výtisků průvodce tímto pořadem o 177 stránkách. Podle odhadu sociologa Princetonské univerzity R. Wuthonowa působí již teď ve Spojených státech jistě 900 000 skupin pro studium Bible a mají patnáct až dvacet milionů členů. Projekt Genesis by měl

přilákat ještě širší okruh účastníků.

Genesis vstupuje do náboženského života ve vládní době. Loajalita k církvím upadá. Američané stále tvrdí, že věří v Boha, ale božská autorita už zdaleka není absolutní.

- 100+1 ZZ, 26/96, str. 46 -

SVOBODA PODNIKÁNÍ

Úspěšnost křesťanů coby podnikatelů se zdá být v České republice překvapivě nízká. O to výrazněji vynikne rozdíl při srovnání se strukturou podnikatelů z USA a Západní Evropy. Toto zjištění se opírá například o zkušenosti Václava Lamra při několikaletem organizování činnosti FGBMFI (Mezinárodní sdružení podnikatelů zvěstujících plné evangelium) a do značné míry ho mohou podepřít i vlastními poznatky.

Existuje sice "Katalog křesťanských firem", vydávaný M. Kallusem, avšak převážně jde o malé podnikatele či živnostníky. Z podnikatelů ve velkém je v katalogu i V. Stehlík, majitel POLDI Ocel. Bohužel, jde nyní o jeden z nejnechvalnějších proslulých českých podniků. Většina z těch, kdo se skutečně úspěšně věnují podnikání v Českých zemích, nemá s křesťanstvím společného více, než tradici zděděnou z Rakousko-Uherska. Tento poznatek se nám může nebo nemusí líbit, ale na fakt samotném to nic nemění.

Z vlastních zkušeností jsem dospěl ke zjištění, že křesťané jako zaměstnanci nejsou o nic lepší než ostatní zaměstnanci. V podnikání záleží na charakteru člověka. Charakter českých křesťanů oproti ostatním lidem se mírně liší: křesťané jsou většinou o něco sentimentálnější a v určitém smyslu sociálně citlivější. Naopak, často chybí některé z těchto vlastností: rozhodnost, zdravý úsudek, vytrvalost, spolehlivost, spravedlnost, píle.

Tato skutečnost má z velké části příčinu v nevyváženém současném křesťanském církevním učení. Současné české křesťanství se opírá buďto o tradici nebo o okamžik konverze - "znovuzrození". Velmi malý důraz však bývá kladen na jednání člověka. Jen praktickým jednáním se rozvíjí a upevňuje to, čemu se říká charakter.

V Jakubově epistoře se přitom jasně píše, že víra bez skutků je mrtvá. Kázání na hoře je o tomtéž a končí příběhem dvou mužů, z nichž jeden jedná "podle těchto slov" a druhý nejedná. První je přirovnán k staviteli, který staví na skále, zatímco druhý staví na písku. I v listě Židům je řeč o Abrahámovi, který věřil a tudíž podle toho jednal. Jinak mohl odpočívat v Cháranu dodnes.

Na začátku zmíněného "Kázání na hoře" je pasáž, která jasně odkazuje na Zákon a Proroky (Mt 5,17-20). Tato pasáž se dnes prakticky nikde neučí, nevykládá ani necituje. Z tzv. "Starého Zákona" zná většina křesťanů kromě epických příběhů a Žalmů pouze tzv. Desatero. Mravní příkazy Desatera však nestojí samostatně ani nikde v "Novém Zákoně" není o nich jako o něčem samostatném řeč. Tvoří neoddělitelnou součást s dalšími částmi "Zákona" a nelze je jako samostatné příkazy ani správně pochopit a vykládat. Pro utváření charakteru člověka mají kromě pěti Mojžíšových knih zvláštní význam knihy Přísloví, Kazatel i Žalmy. V Přísloví 28,9 čteme: **"Odvrací-li se někdo od slyšení Zákona, i jeho modlitba je ohavností."** Jsou-li volena takto silná slova v souvislosti s modlitbou, čím spíše totéž platí o jiných - méně vznešených činnostech člověka, k nimž patří i podnikání.

Křesťané se dále u nás potýkají často s nevyváženým vztahem k penězům. V "Novém Zákoně" najdeme jak

podobenství o "velbloudu a uchu jehly", tak podobenství "o nepoctivém správci" nebo o "zakopaných hřivnách". Podobně v knize Přísloví 28,20 najdeme tato slova: **"Věrný muž má mnoho požehnání, ale kdo se žene za bohatstvím, nezůstane bez trestu."** Vedle nich je napsáno jak to, že **"majetkem se nikdo nevykoupí"**, tak i to, že **"majetek je pevnou hradbou bohatému"**. Často se uvažuje o požehnání, které Bůh udělil Abrahámovi, Izákovi, Jákobovi nebo Josefovi. Vyplývá-li něco jasně z četby Bible, pak, že skutečné požehnání přichází od Hospodina odměnou za věrnost a nikoliv z pouhé honby za penězi.

Jedním z problémů v této zemi je závist. Desáté přikázání lze přitom přeložit takto: **"Nebudeš svému bližnímu závidět jeho dům..."** V Přísloví (28,22) se píše: **"Závistivec se honí za majetkem a neví, že na něj přijde nedostatek."**

Ze zkušeností mohou potvrdit, že pokud jde o podnikání, pak tato země má daleko k Americe. Korupce je zde zlatým pravidlem na všech úrovních. Bez úplatku nefunguje dokonce ani obchodní soud, který by měl normálně zákony střežit. Přesvědčí se o tom rychle každý, kdo někdy přišel do styku s obchodním rejstříkem. Korupce je rozšířeným jevem jak ve veřejných obchodních soutěžích o státní zakázky tak v hospodaření bank a poskytováním úvěrů. Politické strany jsou zadluženy u bank a cpou za to bankám peníze z daní formou státních obligací na program "sterilizace měny". Zákony se mění každou chvíli podle okamžitých potřeb těch, kdo jsou u moci. Nejvyšší kontrolní úřad je klidně vyhozen z jedné z největších bank se státní účastí, chce-li zde provádět kontrolu. Úředníci finančních úřadů se bojí stíhat miliardové a miliónové úniky z obavy o svůj život.

Podnikat za této situace není nijak jednoduché. Trochu to lze přirovnat ke snaze vyhrát v kartách, víte-li že dobrá polovina karet u vašich spoluhráčů je falešná. Je jistě dobré a žádoucí vyhrávat, rozumný člověk však ví, že nikoliv za každou cenu. V Přísloví 24,16 čteme i to, že **"Spravedlivý, i když sedmkrát padne, zase povstane, svévolníci zaklopýtnou a zle končí."**

Jednou z mála rad, které se snad hodí do této situace, je moudrost krále Šalamouna:

- ♦ *Nebud' příliš spravedlivý ani nadmíru moudrý, proč by ses měl zničit? Nebud' svévolný a nebud' jako pomatenec, proč bys umíral, než vyprší tvůj čas ... Vždyť kdo se bojí Hospodina, ujde obojímu.*
(Kazatel 7,16-17,18)

Má-li tato země prosperovat, pak to není možné bez předcházející mravní očisty v národě. Bez určité míry čestnosti, pravdivosti, spolehlivosti, vzájemné úcty a dobré vůle nefunguje pořádně ani byznys. Komu to připadá příliš patetické nebo idealistické tvrzení, bude mít dostatek příležitosti přesvědčit se o opaku. Jinudy cesta prostě nevede. I obchodní úspěch začíná a končí v myšlení a v srdci lidí.

Staré české přísloví říká: **"Z lejna bič neupleteš. A upleteš-li, nezapraskáš. A zapraskáš-li, leda sebe."**

Hledají-li dnes křesťané v Čechách svoje místo v podnikání, pak prvním krokem je změna smýšlení, doprovázená modlitbou a postem. Možná to bude většině lidí připadat zbytečné a naivní. Jako dobový dokument zde proto uvedme výňatek z dekretu, vydaného vládou Spojených států roku 1863: **"PROHLÁŠENÍ K NÁRODNÍMU DNI POKOŘENÍ, POSTU A MODLITBY: Protože senát Spojených států upřímně uznává svrchovanou autoritu a spravedlivou vládu všemohoucího Boha ve všech záležitostech jednotlivců**

a národů, požádal ve své rezoluci prezidenta, aby určil a oddělil jeden den jako den modliteb a pokoření celého národa..." Podepsán Abraham Lincoln. Stejně kroky byly podniknuty m.j. prezidenty G. Washingtonem, J. Adamsem a J. Madisonem. Vzhlížme-li dnes na stát Izrael jako na velmi úspěšnou zemi, kde ještě v roce 1948 byla převážně poušť, pak si připomeňme, že i tento národ a stát se pokouje a postí každoročně, přinejmenším na Jom Kippur. To se týká i lidí, kteří nijak nevynikají svou náboženskou horlivostí. V knize Letopisů čteme:

- ♦ *...a můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.*
(2. Paralipomenon 7,14)
Selah.

- MAP -

ČAS ŽNĚ

Mnoho lidí se pozastavuje nad tím, že se někteří nevěřící mají lépe, vydělávají víc peněz, jsou zdravější a žijí déle, než křesťané. Obávám se, že tato skutečnost nalomila víru mnohých. I Jób volal z hlubin své utržené duše:

- ♦ *Proč jsou bezbožní živi, přicházejí k starému věku, též i bohatnou?*
(21:7)

Pavlovo prohlášení v 6. kapitole Galatským přidává k této hádance, protože se zdá popírat, že by se bezbožným vedlo dobře. Napsal:

- ♦ *"Nemylte se, Bůh nebude posmíván. Neboť cokoli by rozzval člověk, to bude i žít." (v.7)*

Jestli je tomu tak, jak si můžeme srovnat v hlavě utrpení dobrých lidí a bláhobyt bezbožných? Než se dostaneme k odpovědi, připusťme si ten fakt, že mnohým bezbožným se opravdu daří dobře. I když se říká, že peníze nepřinášejí uspokojení, většina těch, kdo

jich mají dostatek, znají potěšení a radost z úspěchu - a dělají vše možné, aby jich získali ještě víc! Nemůžeme popřít, že peníze značně přispívají k lidskému pohodlí. Kdosi řekl, "být chudý není hřích, ale může to být hrozně nepohodlné!" Je těžko vykládat o lásce k penězům jako o "koření zla" někomu, kdo jich má takový nedostatek, že nemůže zaplatit nutné účty.

Od mládí jsme slyšeli stará pořekadla, jak "S poctivostí nejdál dojdeš", "Lež má krátké nohy", "Zločin se nevyplácí", "Kdo šidí, prohraje." Ale porovnání poctivých lidí s nepoctivými ukazuje, že to jsou spíš ti poctiví, kdo prohrávají a bývají ošizeni! Když se díváme na život nezaujatě, ona přísloví ztrácejí přesvědčivost. Mnozí z nejbohatších lidí na světě jsou morálně zkaženi. A co se týká radovánek, finančního zajištění a pohodlí, vede se jim znamenitě. Projdou životem podle svého přesvědčení a chuti, jsou úspěšní, proslulí a na konci svého života budou mnohými oplakáváni. Podle všeho, co se o nich životopisci mohou dopídit, byli sami s sebou úplně spokojeni.

Zdaleka nechci říci, že všechno bohatství je nabyto svévolně a nepoctivě, právě tak jako neříkám, že všechna chudoba je výsledkem lenosti a marnotratnosti. Lidská neschopnost vysvětlit tyto věci přivedla Jóbka k otázce: "Proč se bezbožným dobře daří?" Zřejmě cítil, že spravedlivý Bůh by měl zasáhnout a zjednat pořádek. Také žalmista žalostně nařiká:

♦ *Avšak moje nohy málem odbočily, moje kroky téměř sešly z cesty, neboť jsem záviděl potřeštěncům, když jsem viděl svévolné, jak pokojně si žijí. Smrt je do okovů ještě nesevřela, jejich tělo kypí, nevědí, co je to lidské plahočení, nebývají postiženi jako jiní lidé. Jejich náhrdelníkem je zpupnost, násilnictví šatem,*

do něhož se halí. Jejich oko vystupuje z tuku, provaluje se smýšlení srdce. Vysmívají se a mluví zlomyslně, povýšenou řečí utiskují druhé. Do úst nebesa si berou, jazykem prosmýčejí zemi. A lid se za nimi hrne lokat vodu plným douškem.
(Žalmy 73:2-10)

Nejen, že žalmista vyčítal a záviděl bezbožnému; ještě k tomu sám sebe litoval. Poslyšte jeho nařikání:

♦ *Ano, to jsou svévolníci: bez starostí věčně kupí jmění. Tedy zbytečně jsem si uchoval ryzí srdce a dlaně omýval nevinností? Každý den se na mě sypou rány, každé ráno bývám trestán.* (12-14)

Zjistíte, že alespoň 15 veršů tohoto textu vyjadřuje pohoršení nad tím, že bezbožní užívají mnohých výhod. Žalmista nedovede pochopit, proč je jim vůbec dovoleno žít. Považuje se za zanedbávaného a neoceněného.

Ale konečně po mnohém pátrání duše si uvědomí, jak to opravdu je. V 16. verši se dostane k jádru věci:

♦ *Přemýšlel jsem jak se v tom všem vyznat, nesnadné se mi to zdálo. Teprv když jsem vstoupil do svatyně Boží, pochopil jsem, jaký vezmou konec.*

Jak získal tento starodávný pisatel novou perspektivu? Mělo to co dělat s uplynutím doby. "... jaký vezmou konec." Najednou mu bylo jasné, že setí je jedno a žeň zase něco jiného, že mezi setím a žní uplyne značný časový rozdíl. Sedlák nemůže posuzovat svůj úspěch podle toho, kolik hektarů půdy zoral na jaře, nebo jaké množství osiva vysel. Teprve na podzim, ve žni pozná, jestli je výsledek hospodaření zisk, nebo úplná ztráta.

Jedna z nejobtížnějších lekcí, kterou se křesťan potřebuje naučit je, že se výsledek dostaví až po žni. Okolnosti našich životů nedávají pravý obraz konce, právě tak jako setba neukáže,

12 ZÁPAS O DUŠI

jaká bude úroda. Bohatost žně není podmíněna jen vhodnými podmínkami v době setby, nebo vláhou jarního deště. Mnohá žeň, zasetá za nejideálnějších podmínek byla zničena větrem, krupobitím, suchem nebo škůdci. Ani samotné vzklíčení osiva ještě nerozhodne, jaká bude úroda. Mnohý vzkvétající stonek obilí je podřát dříve, než přinese úrodu. Živly přírody mohou zničit v pěti minutách lopotění pěti měsíců.

Člověk je jako semeno. Ze začátku jsou všechna nemluvířata téměř stejná. Jsou jenom dva druhy semen, které můžeme rozsévat - semena Ducha a semena těla. Semena těla nepřinesou trvalky. Zahynou; nemohou překročit hranici času. Ježíš řekl Nikodémovi, **"Co se narodí z těla, je tělo."** Myslel tím, že tělo nemůže přinést duchovní žeň. Tak jako v oblasti přírody, semena našich životů zplodí jen svůj druh.

- ♦ ... člověk, jak je, nemůže mít podíl na království Božím a pomíjitelné nemůže mít podíl na nepomíjitelném. (1 Korintským 15:50)

Pavel vlastně říká, že "tělo a krev nemohou zdědit Boží království." Proto, když někdo získává ze života víc než svůj spravedlivý podíl, pomysleme na úrodu. Žádný život nemůže být správně oceněn, až v času žně.

- ♦ *Neklamte se, Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.* (Galatským 6:7-8)

Žeň není vždy sklizena až po smrti. Viděl jsem někdy, že sklizeň začíná už v tomto životě. Pro nás obyčejné lidi je pokušením, dívat se se závisí na úspěšné, slavné a opěvované. Díváme se na bohaté, proslulé a hrdinné, a řekneme si, "Co bych za to dal, být na jejich místě." Ale jak to bude v čase žně? Co zatím vidíme, je jen setba.

Znal jsem jednoho zdravého, hezkého člověka, který měl vzkvétající obchod a bydlel v pěkném domě. Ale měl dvě nenasytné vášně - alkohol a ženy. Byl nevěrný všem třem svým manželkám. Jeho poslední žena a malá dcerka se staly obětí jeho pohlavní nemoci. Pití zničilo i jeho obchod. Když umíral, byl úplná troska; vypadal jako kostra potažená kůží. Trpká úroda, ale dala se očekávat.

Přátelé, co rozséváme? Pamatujme, že se blížíme neodvratně času žně. Setba našeho života musí přinést úrodu. Jaká bude? Bude to věčný život s Bohem nebo věčné vyhnání mimo Jeho přítomnost? Ježíš vysvětlil, že pšenice a koukol rostou spolu až do času žně. Potom řekne Svým žencům:

- ♦ *Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.* (Matouš 13:30)

Když pomyslíme na žeň, neměli bychom závidět bezbožným!
- J.D.J. -

ČLOVĚK A EKOLOGIE

Řecké slovo "oikos" znamená dům či domov a "logos" slovo ve významu nauky, studie, což známe téměř z každého termínu vědních disciplín. Takže ekologie znamená - "studie domova". Je to tedy specializovaná oblast biologie pojednávající o vzájemném vztahu živoucích věcí a jejich neživého prostředí. Žádný živý organismus není soběstačný. Každý je závislý na ostatních živoucích organismech a na neživém prostředí. Živočichové a rostliny, kteří existují ve vzájemném soužití, tvoří určité komunity. Jejich životní aktivity se navzájem ovlivňují a podporují. Například - rostlinstvo poskytuje základní potravu pro pozemskou zvířenu. Rostliny jsou schopny přeměňovat světelnou, sluneční energii

na skladnou chemickou za použití kyslíčnicku uhlíčitého, který rostliny potřebují k životu a naopak - rostliny uvolňují kyslík a ten je nezbytný k životu člověka a všech živočišných organismů. Tyto složité a přesně vyvážené vztahy mezi rostlinstvem a živočichy prý vznikly jakýmsi evolučním hemžením za miliony let. Člověk se jen může divit, co všechno muselo takový vývoj přežít, aby evolučně dosáhlo tak komplexní chemickou rovnováhu!

Existují dvě odvětví ekologie - čistá čiili naturální a aplikovaná. Naturální ekologie pojednává o životním prostředí bez zásahu člověka, zabývá se studiem života, který nebyl ovlivněn lidskou intervencí. V dnešní době je tato studie poměrně složitá, jelikož skutečných panenských oblastí existuje jen velmi málo.

Stejným způsobem se ekologové věnují i současnému stavu - jak živočišné a rostliny žijí, jaké struktury mají změny v populacích, atd. To je již obor aplikované ekologie. Ta se snaží řešit mnohem specifitější problémy jako například - jak zabránit či napravit znečištění; zabývá se chorobami hmyzu a rostlin, celosvětovým potravinářským problémem či populační kontrolou divoké zvěře a ochranou ohrožených druhů.

Podívejme se nyní na člověka. Ten není jediným účelem a vrcholem přírodního dění. Jaké je jeho pravé poslání a role ve světě, jež ho obklopuje? Odpovědi na tyto otázky mají obrovský význam pro etiku ekologie. Hovoří Písmo o něčem podobném? Podívejme se co říká Bible o člověku, stvoření a životním prostředí.

Člověk byl stvořen jako poslední z živých tvorů z již existujících prvků - z prachu země. Člověk byl korunou Božího stvoření a měl mít vládu nad všemi ostatními formami života, protože byl stvořen dle Božího obrazu. To

znamená, že jen člověk měl a může mít unikátní duchovní vztah s Bohem. Adam a Eva byli Bohem ustanoveni pouze jako manažeři, vyslanci na zemi. Ti nestvořili sami sebe ani zahradu Eden. Bůh učinil všechno předexistenční materiál a zákony, podle nichž vše vešlo v existenci. Žalm 24. uvádí:

♦ *Hospodinova je země, se vším co je na ní.*

Člověk sám o sobě nemá Boží podstatu. Dočasně přebývá v pozemském, materiálním těle, které je pomíjivé a závislé na zemi a ostatních živých organismech. Lidská stvořená podstata a závislost je zdůrazněna nebezpečím kontaminace. Vláda člověka má být vykonávána se zodpovědností a pokorou vůči Bohu. Skrze celé Písmo je Božím modelem vlády služba dosahující svého vrcholu v samotném Ježíši Kristu. Máme mít mysl Kristovu, který:

♦ *Byl způsobem bytí roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil a v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. (Filipenským 2:6-8)*

Častá kritika křesťanského vlivu na kulturu napovídá, že jsme často ignorovali aplikaci Kristovy myslí v našem vztahu k životnímu prostředí. Současná ekologická krize nevyrůstá z kořenů křesťanství, ale z neukázněnosti nás všech, z hříchů křesťanů i nekřesťanů. "Léčka služebnictví spočívá v tom, že služebník zapomíná, že není králem", uvádí Earen Feld. To je přesně to, co se děje. Ježíš nám dal dokonalé podobství o vinici a jejich správcích, kteří zapomněli, že nejsou vlastníci.

Díky pádu člověka jsme se stali egoisty, ziskuchtivými vykořisťovateli přírody, ničiteli života i mučiteli člověka. Zapomněli jsme na svou roli hospodářů a služebníků. To je právě to, na co většina ekologů zapomíná a Boží

záměry ignoruje a nepřijímá. Vidíme marné snahy na nesprávném místě. Pravá podstata problému je pro evolucionisty nesmyslná. Navíc, většina aktivistů a vědců biovědy jsou evolucionisté.

Málokdo poukazuje na to, že příroda sama produkuje znečišťující látky. Dr. Carleton ve své studii uvádí: "Světové bažiny vypouštějí ročně tolik plynů, kolik všechny továrny a automobily na světě... Zatímco člověkem vyprodukovaný monoxid uhlíku tvoří 270 milionů tun ročního znečištění způsobeného člověkem, tlející hmota bažin, rýžových polí, lesů a ostatních přírodních zdrojů představuje desetkrát větší zamoření, ročně asi 3 miliardy tun!"

Proteinový metabolismus hromadného chovu dobytka uvolňuje tak obrovské množství dusíkatých látek, že i ty představují vážné ohrožení životního prostředí. Také sopky mohou produkovat obrovské množství škodlivých plynů, popílku a dokonce i radioaktivní materiál. Příroda vůbec není vůči sama sobě neškodná. O nebezpečí a existenci ozónových děr se učí i malé děti. Existuje zde však podstatný rozdíl mezi zamořením přirozeným a umělým. Přírodní polutanty (znečišťující látky) jsou totiž schopny recyklace a postupně se rozpadávají či přeměňují. Lidské produkty jsou často novými konfiguracemi hmoty, které nelze rozložit přirozenou cestou. Zamořují zemi a zůstávají prakticky nezničitelné.

Znečištění životního prostředí člověkem není nový problém. Již průmyslová revoluce na přelomu 16. a 17. století umožnila člověku využívat naakumulovanou energii v uhlí a ropě, začala produkovat vedlejší škodlivé splodiny. Země, jako dokonalá chemická laboratoř, je sama schopna se zbavovat znečištění, má vestavěné čističe a schopnost napravovat přírodní kontaminaci, avšak lidská aktivita nabyla

příliš rychlého tempa a to v takovém měřítku, že přírodní procesy nestačí likvidovat škodliviny. A tak zkáza životního prostředí pokračuje a narůstá.

Jak a proč jsme se vůbec dostali do takové svízelné situace? Jaké jsou kořeny příčin ekologické krize? Existují asi čtyři základní zdroje ekologických problémů člověka. Všechny mají filosoficko morální povahu:

1) Opomíjení účinků aktivit. Kdo před padesáti lety věděl, že skvělý nehořlavý azbest, používaný téměř všude, bude vážnou příčinou výskytu rakoviny. Tato neznalost je částečně způsobena omezením schopnosti lidského poznání, ale především ztrátou přístupu k Boží moudrosti a vedení následkem lidského pádu.

2) Materiální chtivost. Dobro je definováno v dimenzi jako zboží nebo pamlskek. Člověk je stížen chamtivostí a materialismem, chybí mu ohleduplnost k ostatním. Rané období industrializace ilustruje, jak honba za materiálem učinila oběti z člověka i životního prostředí.

3) Naivní optimistický expanzionalismus. Tento postoj znamenal asi toto: Existuje spousta volného prostoru, svět je dostatečně odolný, aby ho mohl člověk využívat, aniž by myslel na obnovení vyrabovaného... To bylo učení pokroku 19. století, posíleno vlivem evolucionistického myšlení.

4) Zkreslení, nepochopení role člověka ve vztahu k Božímu stvoření, tak jak o tom hovoří Bible. A nyní se obracíme k Božímu mandátu pro člověka, aby si podmanil zemi a naplnil ji, po strašlivém soudu v podobě katastrofické potopy. Mějme na paměti, že v té době byla země pustinou bez živočišného života. Toto vybidnutí, či přikázání, mělo tedy svůj smysl, ale rozhodně neznamenal, aby člověk zemi znepůsobil. Moderní ekologové, vychováni evoluční tradicí a ignorující biblickou

zprávu, však vůbec nepochopili a překroutili Písmo stejně jako historii církve, aby mohli svalit vinu za současné ekologické těžkosti na křesťanství.

Faktem je, že každá lidská činnost má určitý negativní vliv na svět a zemi. Každý živočich žije na úkor svého prostředí a ostatních jedinců. Živoucí svět je organizován podle pravidelných cyklů, které jsou delikátně vyváženy a podrobeny druhému termodynamickému zákonu, který říká, že se vše opotřebovává a degraduje. Jakákoliv forma lidského pokroku - a zde bychom měli pečlivě zvážit, co skutečně pokrok je - vyžaduje změny v původním ekosystému tak, že se stane něčemu škodlivá. To je právě cena lidské civilizace, která je pod Božím prokletím. Jednoduše řečeno - člověk nedostane nic zdarma, pokud se týká jeho vztahu k zemi. Ochránci životního prostředí, kteří žalostně upozorňují na znečištění a naše současné ekologické problémy, by si měli uvědomit, že i šunka s vejci k snídani něco stojí. Krmivo pro slepice neroste na silnicích, po kterých jezdí a většina z nich není ochotna vyměnit auta s plnou nádrží benzínu za kolečkové brusle. Bota viny za problémy lidstva padne stejně na nohu ekologa evolucionisty jako na nohu křesťana. Byla to právě evolucionistická etika o přežití nejschopnějších, která ospravedlňovala svědomí průmyslových vykořisťovatelů 19. století. Mohli tak deklamovat Písmo jako obhajobu svých činů, ale jejich motiv a inspirace, právo silnějších, pocházely od Charlese Darwina. Evoluce opět hraje jednu z hlavních rolí, tentokrát jako hybná páka bezuzdného chování a morálky člověka, který odmítl své omezení služebníka, začal jednat jako tvůrce a pán všeho. Opět se vzpírá Bohu a diví se, že za to ponese následky.

Dnešní ekologové, ochránci přírody si vůbec neuvědomují, že bojují proti

důsledkům a ne příčině, což je boj naivní a nepříliš efektivní. Navíc nemá v daném případě konečnou platnost. Jásají nad vyřešením dílčích ekologických katastrof, ale neuvědomují si, že jejich příčina - člověk - zůstává nezměněn. Stejná příčina způsobí tutéž či ještě větší katastrofu, ač třeba na jiném místě. Ve snaze zachránit anonymní lidstvo zapomínají, že jeho jednotlivé součásti, tedy lidští jedinci, čelí stále smrtelnému nebezpečí. Horlivý boj o záchranu lidstva v ekologicko-evolucionistickém pojetí je směšný. Šanci máme pouze jako individuality, ale ne tím, že budeme sbírat papírky v parku, či odstavíme jadernou elektrárnu, čímž nechci říct, že bychom měli své životní prostředí ničit a ignorovat. Naše chování vyplývá z naší podstaty. Ta je hříšná, a tudíž i při větší či menší snaze o záchranu prostředí, a tím i sebe, nemáme tímto způsobem šanci. Nemám tím na mysli, že by ony snahy byly méněcenné, jako pracovní přínosy člověka. Se skutečnou absolutní ochranou však nemají nic společného. Bible hovoří o konci lidské existence zcela jasně. Ta může přijít okamžitě i při sebevětších snahách ekologů. Ekologický boj je v obecném pojetí z hlediska spásy a věčnosti marným bojem na nepravém místě, ať se nám to zdá jakkoli absurdní. Stejní lidé, kteří křičí: *"Zachraňte velryby! Zastavte znečišťování ovzduší! Chraňte naše lesy!"* a pod., kupodivu záhadně mlčí k problému potratů - tedy přímému zabíjení lidí. Angažují se v mírovém hnutí, ale jen zřídka poukazují na skutečná ohniska problémů a příčiny konfliktů. Mnohokrát vůbec neví, o co skutečně jde. **Současné ekologické aktivity mají dobré cíle, pochybné metody a chybnou filosofii.**

Skutečné řešení leží ve spasitelné převýchově lidské mysli i srdce, změně postojů a hodnot tak, aby materialis-

mus byl zredukován či zastaven, aby pokrok nebyl definován jen pojmy jako je množství spotřebované energie, vyrobeného zboží a objem obchodu. V současné literatuře na téma ekologie můžeme nalézt výroky, že pokud by člověk nezasahoval do přírody, zůstala by harmonická a neporušená. Toto je pouze mýtus, pozitivistické smýšlení naprosto nepodložené realitou. Křesťané ví, že problémem znečištění, kontaminace, násilí, válek, chudoby i hříchu bude vyřešen, ale ne člověkem - ekologem či vědcem. Kniha Zjevení cituje Boží slib: **"Hle všechno stvořím nové. Já jsem alfa i omega."**

Jaký závěr nám tedy z toho všeho plyne? Měli bychom prozíravě prohlédnout, že současné evolucionisticko-ekologické snahy jsou nejen marné, ale i scestné. Snaží se prosadit myšlenku, že člověk je pánem života i smrti, že je schopen vládnout sám sobě i zemi. To je právě ten smrtelný omyl, který se snaží proklamovat a který skutečně člověka zabíjí. Tato smrtonosná evoluční idea vyplývá ze základního nepochopení a odmítání Bible, která říká: **"Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání."**

Pavel Bartoš

JE MUŽ NOSITELEM HŘÍŠNÉ PODSTATY?

Toto zamyšlení je další v řadě netradičních témat, kterými se ZOD často zabývá. Být biblickým věřícím je podněcující a vzrušující. Být biblickým křesťanem bez kvalitativní exploze myšlení ve všech ostatních oblastech duševního a duchovního života si nedovedu dost dobře ani představit. Opravdový duševní, tedy rozumový život začíná teprve po duchovním znovuzrozením. Písmo hraje v duchov-

ním znovuzrození a posléze v duševní, rozumové obrodě klíčovou roli.

♦ Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření. (Jakubův 1:18)

Slovo pravdy, Bible, je klíč kterým odmykáme věci, jež nejsou na první pohled zřejmé. Následující poznání z Božího slova ať přímé - induktivní, nebo nepřímé - deduktivní, budou pro většinu čtenářů novinkou. Nosím jej v hlavě už nejméně patnáct let, ale odvahu o nich hovořit, jsem sebral teprve nedávno, když jsem poslouchal kázání jednoho floridského evangelikála, který dospěl k podobným závěrům. Takže, pokračujeme v tradici nekonvenčních pohledů ZODu.

Dále vás prosím, abyste zkoumali všechny "nové" poznatky získané z tohoto článku Tozerovým sedminásobným testem. Jak tento nový poznatek ovlivňuje váš vztah a postoj (1) k Bohu, (2) Kristu, (3) Písmu svatému, (4) sobě samému, (5) ostatním křesťanům, (6) světu, a (7) hříchu. Umocňuje tento nový poznatek ve vašem srdci: Boha? Ježíše Krista? Písmo svaté? Zpokorňuje vás samotné? Milujete bližní křesťany po získání této znalosti více? Znechucuje vám tento nový poznatek ještě více to, na čem si svět zakládá? Posiluje tato nová znalost váš odpor k hříchu? Jestliže máte pochyby jen v jednom bodě, přejděte co jste četli a považujte mne jen za vašeho slabšího bratra k Kristu. Děkuji vám.

Je muž nositelem hříšné podstaty? Nehci být v této otázce dogmatický, čtete tento příspěvek principiálně ne dogmaticky. Hříšnou podstatou nemyslím hříchem poznamenané projevy duše a těla - to jsou již důsledky hříšné podstaty. Mnoho hříšných tělesných a duševních sklonů dědíme přece i po matkách. Ty se ale musí uchytit v nechvalně úrodné půdě našeho

úskočného srdce. Hříšnou podstatou proto mým neschopnost zabránit zakořenění všech zdeformovaných, tedy hříšných sklonů ducha a těla. Například sklon ke lhaní můžeme zdědit po matce, ale neschopnost zabránit zakořenění tohoto hříšného sklonu v srdci, je to, co nazývám hříšnou podstatou a domnívám se, že tu přenáší otec ne matka.

Trochu předběhnu. Ježíš Kristus měl podobu hříšného těla, jež zdědil po matce. Určitě po ní ale nezdědil její hříšnou podstatu, protože byl schopen zabránit všem svodům a útokům Dábla, což člověk zplozený mužem schopen není, protože pravděpodobně zdědil po lidském otci hříšnou podstatu - neschopnost čelit nepravosti.

Před lety, dříve než jsem uvěřil, četl jsem článek jistého francouzského vědce o mužské agresivitě a dalších vlastnostech, které muže výrazně odlišují od chování žen. Lituji, že jsem si jej tehdy neschoval. V tomto článku v podstatě stálo, že muž je agresivnější, vznětlivější, méně trpělivý, bojovnější, má větší sklony k vášním, alkoholu, drogám, kouření, atd. Muž, ač fyzicky silnější, má slabší zdravotní konstituci, podlehne častěji nákaze, je biologicky zranitelnější, úmrtnost novorozeneckých chlapců je znatelně vyšší než děvčátek. Proto se rodí více chlapců. Děvčátka se naučí rychleji mluvit, chodit a nepotřebují pleny tak dlouho, jako chlapci.

Když jsem pracoval na projektu světově největšího povrchového uhelného dolu ve státu Wyoming, vážně jsme uvažovali, aby obří nákladáky, jejichž pneumatika je vysoká jako kabina nákladní Tatrovky, řídily ženy místo mužů. Důvody byly čistě ekonomické. Tyto kolosy vydrží podstatně déle, řídí-li je jemnější ruka ženy. Ojetá auta po ženách jsou v USA všeobecně v lepším technickém stavu. Jistě si vzpomenete na další příklady, kde je

slabé pohlaví silnější, a silné slabší. Nejsem vůbec odborník, ale viděl jsem fotografie mozků, kde mužovi "svítila" jen jedna mozková polokoule bez "světelného" propojení do druhé polokoule, zatímco ženin mozek "světélkoval" v obou polokouľích, které byly propojeny "světelnou magistrálou". Článek tvrdil a praxe to potvrzuje, že žena může dělat více úkonů najednou, zatímco muž se může soustředit v podstatě jen na jeden. To už kdysi zpíval Werich, že Cecilie "...rukou seje, nohou pleje, hubou mele..."

V každé kultuře, národu, bez ohledu na klimatické podmínky, rasu, životní úroveň, lékařskou péči, nebo topografické podmínky, muži žijí asi o sedm let méně než ženy. Když chtěli ve Spojených státech pojišťovny zavést pro ženy podstatně vyšší pojistné, zle dopadly. Byly obviněny z diskriminace. Přičemž americká pojišťovna, díky počítačové statistice, vám poví přesněji než lékař, jak dlouho budete žít. Stačí jen několik údajů, z nichž jeden z nejdůležitějších je pohlaví. Když se podíváme do biblické konkordance, zjistíme, že slovo vdova se vyskytuje v Bibli 78 krát v jedenácti gramatických formách. Vdovec, se nevyskytuje ani jednou. Jistě, má to své kulturně-ekonomické důvody, ale rozhodně to potvrzuje skutečnost, že vdovců, i za biblických časů, bylo o mnoho méně než vdov. I Marie, matka Ježíšova, byla s největší pravděpodobností vdova, protože ji Ježíš svěřil Janovi. Kdyby měla manžela Josefa, proč by jí svěřoval do péče nejmilovanějšího učeníka? Josef přece pod křížem nestál, písmo o něm mlčí.

Ale zpět k článku francouzského vědce. Ten připisoval všechny tyto mužské slabiny "napětí nevyváženosti" chromozómového páru X-Y. Zbývající 22 párů chromozómů jsou "vyvážené" X-X. Muž má tedy jeden

18 ZÁPAS O DUŠI

chromozóm Y a 45 chromozómů X. Žena jej nemá, ta má 46 chromozómů X. Když jsem uvěřil biblické zvěsti a četl následující verše, vzpomněl jsem si na tento článek:

♦ *I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. Člověk zvolal: "Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženu se nazývá, vždyť z muže vzata jest." Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.* (Genesis 2:21-24)

Žena je totiž z muže. Opačně, totiž stvoření muže z ženy, být nemohlo, to by musel Bůh "dotvořovat" chromozóm Y muži, protože žena jej nemá. Muž má všechny chromozómy, které má žena, ale žena nemá všechny, které má muž. Mužské spermie jsou buď chlapecké obsahující jeden chromozóm Y a 22 chromozómů X; nebo dívčí bez chromozómu Y obsahující 23 chromozómů X. Proto muž bezděčně geneticky určuje pohlaví dítěte. I jeho spermie jsou pohlavně rozlišitelné; menší a hbitější "chlapečci" a větší pomalejší "děvčátka". Tato skutečnost jenom potvrzuje, že Genesis 2:21-24 je geneticky platná. Mužovo semeno je pohlavně polarizováno.

♦ *Muž si nemá zahalovat hlavu, protože je obrazem a odleskem slávy Boží, kdežto žena je odleskem slávy mužovy. Vždyť muž není z ženy, nýbrž žena z muže.* (1. Korintským 11:7)

Ženské semeno, vajíčko, pokud se týče pohlaví budoucího dítěte, je naopak neutrální, je totožné pro chlapce i děvčátka. Jisté prostředí v "životě" ženy může ovlivnit zda-li k jejímu vajíčku dorazí dříve "chlapečkové" nebo "děvčátka", ale to je jen mechanické a

chemické síto, v žádném případě genetické určení pokud se pohlaví dítěte týče. Každá mužská buňka obsahuje chromozóm Y, každé ženské buňce chromozóm Y chybí. Tak můžeme identifikovat pochází-li lidská buňka z muže nebo z ženy.

Na podzim 1995 jsem si přečetl v Hospodářských novinách následující článek. S jeho evolucionistickým duchem jsem v naprostém rozporu, co však odhaluje o mužské větvi lidstva je nadmíru zajímavé:

Lidstvo mělo jednoho praotce?

Všichni muži na zeměkouli jsou příbuzní: jejich chromozóm Y je pojiť se společným předkem, který žil před 190 tisíci lety. K tomuto závěru dospěla studie, jejíž výsledky zveřejnil časopis Nature.

Tento pravěký praotec Adam byl příslušníkem početné populace, která obývala naši planetu předtím, než se vyvinuli anatomicky moderní lidé, je však jediným, jehož genetické dědictví přežívá v lidech dodnes.

"Všichni máme chromozóm Y, který existoval ve stejném člověku," tvrdí autor studie Michael Hammer z Arizonské univerzity. Chromozóm Y je jedním ze 24 druhů mikroskopických vláken, které obsahují geny. Na rozdíl od ostatních chromozómů však se předává pouze z otce na syna.

Hammer srovnával strukturu drobné části chromozómu Y pocházející od osmi Afričanů různého původu, dvou Australanů, tří Japonců a dvou Evropanů. Jeho cílem bylo zjistit, nakolik se tato část chromozómu u různých etnických skupin liší, a na základě toho pak vypočítat, jak dlouho by trvalo, než by se evolucí vytvořily dnešní rozdíly v chromozómech zkoumaných osob. Výsledky ukazují, že všichni muži, kteří dnes žijí, mají chromozóm Y od (jedné) osoby, která žila před 188 tisíci lety. Teprve o zhruba 90 tisíc let později pak

evoluci vznikl anatomicky moderní člověk - který se, jak Hammerova studie rovněž dokládá, vyvinul pouze na jednom místě, velmi pravděpodobně v Africe. (ČTK)

Nezabývejme se nyní evolucionistickým "historickým" umístěním tohoto "ještě ne plně lidského předmuže". S touto teorií jistě nesouhlasíme, protože je neměřitelná a neodporovatelná, tudíž jen domnělá; proto náleží do oblasti filozofických spekulací sociologie, ne vědy. Důležité ale je, co se z těchto nejnovějších výzkumů dá "hmatatelně" vědecky naměřit a odporovat - že všichni muži mají totiž chromozóm Y od jedné osoby, lépe řečeno, od jednoho muže.

Proto se přikláním k přesvědčení, že právě chromozóm Y může být jednou z příčin přenosu dědičné hříšnosti, že nositeli hříšné podstaty jsou muži, ne ženy. Podívejme se na biblické důvody, a širší souvislosti, které mne k tomu vedou.

1. Důvod - lidstvo je stvořeno z jednoho jediného člověka

- ♦ On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. (Skutky 17:26)

Uvědomme si Adamovu absolutní jedinečnost. Všechny genetické kombinace pocházejí z jednoho člověka! Lidé se mne ptají: Kde vzal Kain ženu? Často s nadějí, že mi dokáží neplatnost biblické Genesis a zvrácené hříšné krvesmilství, které by přece Bůh, je-li nějaký, nemohl schvalovat. Pojďme ještě před Kaina, k Adamovi. Každý člověk, muž nebo žena, má svůj genetický původ v Adamovi. Když Bůh stvořil z Adama Evu, všech 23 Eviných chromozómových párů X-X, tedy všech 46 Eviných chromozómů X pocházelo z Adama. To znamená, že Adam byl Evě nejen biologickým ot-

cem, (23 chromozómů otce), ale i biologickou matkou (23 chromozómů matky). Navíc se stal jejím manželem! Hovoří-li někdo o "krvesmilství" potom by musel nejprve ukázat na Boha, který tuto skutečnou operaci, v historickém okamžiku, s opravdovými Adamovými buňkami odebranými z jeho boku, provedl. To, že si dnes bereme partnery z co nejvzdálenějších genofondů není nic jiného, než Boží opatření, aby nebyla naše hříchem postižená genetická deformace zesilována příbuzenskou genetickou blízkostí. Odtud tedy pochází důvod varování před krvesmilstvím.

Nový jedinec je ten, jehož zárodečná buňka vzniká "sezipováním" 23 otcových chromozómů spermie s 23 matčiny chromozómy vajíčka - do 23 párů. Otcovy "zoubky" (chromozómy) zipu a matčiny "zoubky" (chromozómy) zipu si udržují svoji nezaměnitelnou jedinečnost v každé další buňce jedince. Právě tato jedinečnost poukazuje na možnost, že muž je ten, kdo předává štafetu hříchu všem mužům i ženám. Život je tedy spojení dvou genetických individuálních plánů, dnes bychom řekli programů, napsaných Programátorem všech programátorů. V Biblickém jazyce to zní takto:

- ♦ Tys to byl, kdo utvořil mě ledví, v životě mé matky jsi mě utkal. Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti tvořen a hněten v nejhlubších útrobách země. Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny tak, jak se vytvářely, dřív než jediný z nich nastal. (Žalmy 139:13-16)

Doposud jsme hovořili o lidském těle. Zde je Bible jednoznačně přímá, důkazy byly induktivní. Ale vstupme na tenčí

20 ZÁPAS O DUŠI

led, protože následující závěry týkající se lidské duše nejsou zřetelně a výslovně řečeny. Pomůžeme si trochu odvozením, dedukcí. Bible jednoznačně sděluje:

- ◆ On (Bůh) stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo ...

Platí to i o duši člověka? Jsou naše neviditelné složky odvozeny z Adama podobně jako naše těla? Jsem přesvědčen, že ano. Člověkem se přece myslí celý člověk - tělo i duše. Proto, z celého Adama, jeho těla i duše, Bůh s největší pravděpodobností stvořil celé lidstvo, všechny lidi. Z jednoho muže Adama vzešli všichni muži a ženy, jejich těla i duše. Následující verš je velmi zajímavý, a náš nástin podporuje v podstatě výslovně, tedy implicitně:

- ◆ I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí (dech) života, i byl člověk v duši živou (a stal se člověk živou duší) (Genesis 2:7)

Zdůraznil jsem životu z toho nejdůležitějšího důvodu. V hebrejském originálu je totiž použito množné číslo - *chajim* - kde právě koncovka *-im* dělá z *životu* *životy*. Bůh tedy vdechl v Adamovo chřípí "dech životů". Duševní a duchovní složky všech lidí, jak z tohoto verše vyplývá, pochází tedy z jednoho muže Adama, protože Bůh vdechl do muže Adama životy; jinak by veškeré lidstvo nebylo Bohem stvořeno z jednoho muže - Adama. Nemůžeme dále spekulovat jak duševní nebo duchovní "genetika" funguje, Bible se o ní blíže nezmiňuje. Že však funguje je nabitelné. Děti se obvykle "potatí a pomamí" nejen tělesným vzhledem, ale i povahou, která už nemá tělesnou, ale duševní podstatu. Bůh bere své prozřetelné ohledy na to, koho nechá narodit z koho, jaké duševní vlastnosti v Jeho prozřetelné milosti bude další generace mít. Například:

- ◆ *Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti. (Genesis 15:16)*

2. Důvod - když Eva pojedla zakázané ovoce, nic se nestalo

Muž Adam byl zodpovědný za Evu i za celé lidstvo, protože celé lidstvo ve své celistvosti pochází jen z jednoho muže - Adama. Když žena Eva okusila zakázané ovoce, nezemřela. Lidstvo ještě neupadlo do hříchu:

- ◆ *Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědounost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla...*

Pohroma přišla teprve když,

- ◆ *dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl. Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nahí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.*

Adam a Eva, muž a žena, sobě zemřeli navzájem ve chvíli kdy muž pojedl zakázané ovoce. Zemřít znamená oddělení, smrt je přerušení spojení. Vzájemně se izolovali, zahallili a znepřístupnili svá nekontaktnější tělesná místa fíkovými listy. Od té doby také nosíme šaty. Mezi mužem a ženou v tom okamžiku nastala i duševní izolace, jež je prapůvodcem všech manželských a mezilidských nesvárů dodnes. Vzdálili se sobě tělesně i duševně. Lidstvo u zkoušky propadlo. Bůh proklel vše co bylo stvořeno pro člověka, teprve až zhřešil muž, ne žena! Zde vidíme, že muž přenesl na lidstvo dědičný hřích! Pravda, žena muže navedla, ale muž byl zodpovědný. Že naše uvažování je správné, potvrzuje dopis Římanům:

- ◆ *Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. (Římanům 5:12)*

Adam znamená člověk. Hřích a skrze hřích smrt, byly způsobeny neuposlechnutím jednoho člověka, ne dvou

lidí! Člověk zemřel i Bohu. To znamená, že je lidstvo od Boha odděleno, je v izolaci. Sytí se jen samo sebou, což je podstatou lidské tragedie. Lidstvo je duchovně mrtvé, nepropojené s Bohem. Bible to jen potvrzuje:

- ♦ *Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě. Hospodin Bůh zavolal na člověka: "Kde jsi?" On odpověděl: "Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se."* (Genesis 3:6-10)

Zde muž a jeho žena, Adam a Eva, společně zemřeli duchovně Bohu. Už se před ním skrývají, jako celé lidstvo dodnes. To je čemu říkáme **duchovní smrt**. Ztráta kontaktu naší duše s tělem je **tělesná smrt**, ztráta kontaktu naší duše a ducha s Duchem Božím je duchovní smrt. Opětovné napojení našeho ducha na Ducha Božího je **duchovní znovuzrození**, tedy počátek věčného života, jenž je poznání toho pravého Boha - Ježíše Krista. Věčný život je důvěrné chození s Bohem, tak jako chodili s Bohem Adam s Evou před pádem navozeným ženou a způsobeným mužem. Po Adamově pádu Bůh proklel vše co bylo stvořeno pro člověka, pro muže:

První významem, kdo byl stvořen pro muže byla žena:

- ♦ *Muž ... je obrazem a odleskem slávy Boží, kdežto žena je odleskem slávy mužovy. Vždyť muž není z ženy, nýbrž žena z muže. Muž přece nebyl stvořen pro ženu, ale žena pro muže.* (1. Korintským 11:7-9)

Už jen z výše uvedeného verše by bylo velmi nepravděpodobné, aby žena byla nosičem hříšné podstaty lidstva. To ovšem neznamená, že je žena bezhříšná. **Žena je hříšná!** S největší pravděpodobností však ne proto, že je nosi-

telkou hříchu, ale proto, že je z muže. Někdo může namítnout: Vždyť matky mají syny, muž je také z ženy!

- ♦ *V Kristu ovšem není žena bez muže ani muž bez ženy, vždyť jako je žena z muže, tak i muž skrze ženu všechno pak je z Boha.*

(1. Korintským 11:11-12)

Čtème pozorně. Žena je z muže, ale muž skrze ženu - a v tom je podstatný rozdíl. Muže i ženu dělá každá jeho nebo její buňka. Muž má jeden chromozóm Y, žena jej nemá. Když ale žena porodí syna, muže, tak mu sice odevzdá svých 23 mateřských chromozómů X, ty však syna nedělají synem. Synem jej udělá otcův, mužův chromozóm Y, který pronikl ve spermiu do ženského vajíčka a nikdy se nestane součástí matčiny genetiky. Při porodu zase chromozóm Y z ženy v synu vyjde, protože byl jen součástí počatého syna v jejím životě. Jakoby podstata muže skrze ženu jenom proběhla, a při té příležitosti přibrala její genetický vklad 23 chromozómů X, které původně pocházejí od muže Adama. Žena neposkytuje svým synům (ani dcerám) genetický vklad pokud se týče jejich pohlaví. Takže Bible má pravdu, když říká, že **žena je z muže a muž je skrze ženu**. Kdykoliv se Bible zabývá živou či neživou přírodou předchází moderní vědu o tisíciletí! Protože však není učebnicí vědy, není zcela vyčerpávající.

Jak funguje "duchovní genetika" nemůžeme vědět. Jsem však přesvědčen, že je souběžná s tělesnou genetikou, protože to co nám Bible odhaluje o mužské a ženské roli duchovního pádu, je dokonale obkresleno v tělesné genetice, kterou vnímáme svými smysly a rozumem. Jakoby existoval i nějaký "duchovní chromozóm Y"...

Dále, vše co bylo stvořeno pro člověka bylo také prokleto a propadlo marnosti a pomíjivosti:

Co Bůh dal lidem, mužům a ženám?

22 ZÁPAS O DUŠI

- ♦ *I řekl Bůh: "... Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi." A Bůh jim požehnal a řekl jim: "Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe." (Genesis 1:26-28)*

Pádem muže Adama bylo vše Bohem proketo a vydáno marnosti:

- ♦ *Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. (Římanům 8:19-22)*

Všimněme si, že do marnosti umírání tvorstvo nepadlo vlastní vinou, podobně jako Eva nepadla do marnosti vlastní vinou, (přestože se provinila), ale všechno padlo do marnosti vinou jednoho muže Adama, který je do marnosti vydal. Kdyby tvorstvo se zemí bylo vydáno do marnosti i vinou ženy Evy, potom by v předešlých verších stálo - "nýbrž těmi, kdo je do marnosti vydali". Zdá se, že muž je opravdu nositelem štafety hříchu dalších pokolení.

3. Důvod, náš Spasitel, Ježíš Kristus, Syn člověka nezdědil po matce Marii hříšnou podstatu.

Bůh skutečně vložil zodpovědnost na jediného muže, ne na ženu.

- ♦ *Jako se neposlušností jednoho člověka (muže Adama) mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými. (Římanům 5:19)*

Neuposlechli oba, protože Bůh přikázal Adamovi i Evě nejíst ze stromu pozná-

ní. Nejprve neuposlechla Eva a záhy po ní i Adam. Neposlušností jednoho muže, jsme se všichni stali hříšníky. Protože jsme hříšní proto umíráme, neboť mzdou hříchu je smrt. Před Adamovým pádem smrt neexistovala:

- ♦ *jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. (1. Korintským 15:22)*

Všichni umíráme v muži Adamovi, ne v ženě Evě! Všichni lidé, včetně Evy, a celé živé přírody, dědí smrtelnost a pomíjivost po Adamovi. Záchrana lidstva proto musela přijít v muži. Ježíš Kristus byl syn, ne dcera člověka. Kdyby dědičný hřích zachvátil lidstvo skrze Adama a Evu, potom by měli být i dva spasitelé. Spasitel za muže a spasitelka za ženy. Potom by ale muž a žena nebyli jedno lidstvo, ale tvořili by dvě oddělená lidstva; lidstvo mužů a lidstvo žen. Nemohlo by platit žena z muže, ani muž skrze ženu. Kdybychom zašli ještě dále, že by hřích vešel skrze každého z nás jednotlivě, potom by každý musel mít svého individuálního spasitele, což by prakticky odpovídalo nějaké formě sebezdokonalování a sebespásy. Sebezdokonalování a sebespása je společná všem náboženským směrům kromě víry v milost skrze Pána Ježíše Krista. Navíc, absurdita sebespásy by vězela i v tom, že by existovali jen izolovaní jednotlivci svého druhu, a žádné celistvé lidstvo. Jednotlivci bez společné genetiky se nemohou množit. Lidstvo je jeden celek, jeden druh:

- ♦ *Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. (Genesis 1:27)*

Jak vidíme, člověk je muž a žena. Lidstvo jsou muži a ženy. Proto lidstvo, tento celek, mohlo padnout skrze jednoho muže Adama, ale také mohlo být zachráněno skrze jednoho muže Ježíše Krista. Jestliže platí evoluční

teorie, pak neumíráme v člověku Adamovi, ale umíráme v Adamových "předcích", v "předlidech". Potom nemohou žádní evolucionisté vysvětlit východisko spásy skrze Syna člověka, protože Spasitel, Ježíš Kristus, nebyl "předčlověk", ale člověk jako Adam:

- ◆ *Jak je psáno: „První člověk Adam se stal duší živou“ poslední Adam je však Duchem oživujícím.*

(1. Korintským 15:45)

Bůh stvořil z jednoho muže celé lidstvo. Proto skrze neposlušnost jednoho muže propadlo celé lidstvo; skrze poslušnost jednoho muže, Ježíše, dostalo celé lidstvo možnost spásy. Proto Bůh "neodstvořil" nespasené, protože by musel "odstvořit" celé lidstvo, které je z jednoho muže - Adama a začít znovu. Kromě toho by stvořil něco co by musel později odstvořovat a tím by padla Jeho vševědounost a neměnitelnost Jeho vůle. Tyto skutečnosti odhalují nesmyslnost neexistence pekla, jak někteří vbohavěříci učí. Těm zůstává utajeno:

- ◆ *Poznal jsem, že vše, co činí Bůh, zůstává navěky; (Kazatel 3:14)*

Skrze muže pád, skrze muže záchrana. Proto, před dokonalou a dokonanou obětí Ježíše Krista, byli obětní zvířata převážně samci, kteří hřích jen přikrývali, ale nikdy nesejmuli. Na Hod beránka byl beránek dokonce typem Spasitele - Židé jeho maso jedli, podobně jako křesťané jí chléb, který symbolizuje tělo Ježíše Krista.

- ◆ *Každého prvorozeného samce, který se narodí v tvém skotu nebo bravu, oddělíš jako svatého pro Hospodina, svého Boha. Nebudeš vykonávat žádnou práci se svým prvorozeným býčkem, nebudeš stíhat prvorozené kusy ze svého bravu.*

(Deuteronomium 15:19)

Podobně si Bůh vyžádal na faraonovi krvavou daň v prvorozených synech a samcích.

- ◆ *Když se farao zatvrdil a nechtěl nás propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného z lidí až po prvorozené z dobytka. Proto obětují Hospodinu všechny samce, kteří otvírají lůno, a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím. (Exodus 13:15)*

Skrze muže pád, skrze muže Ježíše Krista spása, skrze muže učení evangelia:

- ◆ *Učít ženě nedovolují. Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat vést. Vždyť první byl stvořen Adam a pak Eva. A nebyl to také Adam, kdo byl oklamán, ale žena byla oklamána a dopustila se přestoupení. (1. Timoteovi 2:12-14)*

Vraťme se k našemu předmětu. Jestliže je naše domněnka platná, a muž přenáší v tělesné oblasti chromozómem Y hříšnou podstatu svým synům a dcerám (v duchovní oblasti víme že Adamovým mužovým proviněním se provinili všichni lidé), potom lidstvo samo v sobě, ve svém dobrotitivém humanismu, nemá žádnou naději vysvobození, protože otcové naši bídu vždy předají svým synům, kteří se stanou zase beznadějnými otci dalších hříšných synů a dcer:

- ◆ *Víte, že ze svého marného způsobu života, zděděného po otcích, jste byli vykoupeni ne pomíjejícími věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž drahou krví Krista jako bezúhonného a neposkvrněného beránka.*

(1. Petr 1:18)

"Marný způsob života" v tomto verši musí být naše hříšná podstata. Jenom ta může být vykoupěna Kristovou krví. Zde máme naši domněnku dokonce výslovně, explicitně doloženou Písmem. Naši hříšnou podstatu, která může být odstraněna jen zástupnou obětí Ježíše Krista, dědíme, jak verš dokládá, po otcích, o matkách se nezmiňuje!

24 ZÁPAS O DUŠI

Proto Bůh ve své nepřekonatelné a úžasné moudrosti, která nás sráží na kolena, otevřel nouzový východ lidstvu v ženě, ne v muži. Jinak to nešlo. Bůh to měl promyšleno od věků. Ženina genetická neutralita pokud se týče pohlaví jejího dítěte, a tím i její pravděpodobná neutralita v předávání hříšné podstaty, byl klíč k záchraně malého stádečka z celého lidstva.

Nyní se podíváme na verš, který podporuje snad nejsilněji naši domněnku, že žena nepředává hříšnou podstatu svým dětem:

- ◆ *Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu. (Genesis 3:15)*

Bůh učinil smlouvu s ženou, lépe s ženami. Ustanovil, že její semeno rozdrtí hlavu samotnému Dáblu. Toto símě musí být osobnost, která vzejde z genetiky ženina vajíčka (ponechme stranou duchovní semeno). Tato Osobnost je bezpochyby Syn člověka - Ježíš a Syn Boží - Kristus. Absolutně zásadní je to, že se jedná jen o semeno ženy, mužovo semeno je totálně vyloučeno! Přisudte Kristu lidského otce a skončíte v antikristově duchu, jak řekl Jan. Když Eva porodila prvního syna Kaina, myslela, že už má spasitele, který rozdrtí Dávla:

- ◆ *I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: "Získala jsem muže, a tím Hospodina." (Genesis 4:1)*

Tato smlouva mezi Bohem a ženou se naplnila až v židovské panně jménem Marie. Její syn, Syn člověka, protože Marie patří do lidstva, Ježíš Kristus, se narodil skutečně bez hříchu. Matka Marie mu svoji hříšnou podstatu nepředala, přestože sama byla hříšný člověk.

Zde jsou důkazy Mariiny lidskosti tedy hříšnosti:

- a) Ježíš měl podobu těla jako má hříšný člověk.

- ◆ Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, (Římanům 8:3)

Ježíš zdědil po Marii stejné tělo jako má hříšný člověk. Po lidech zdědil schopnost zakoušet pokušení, fyzickou bolest a všechny jiné nepříjemnosti, které tělo hříšných lidí zakouší. Tělesně vypadal jako ostatní lidé a nikomu nebyl nápadný. Kdyby Marie byla bezhříšná, odkud by měl Ježíš lidské vlastnosti, které Jej plně kvalifikovaly aby byl Synem člověka? Kdyby byla Marie bezhříšná, tj. neposkvrněná počata jako Ježíš Kristus, potom by nás Ježíš nemohl spasit, protože by nebyl tím posledním Adamem, Duchem oživujícím. Nebyl by totiž geneticky příbuzný s prvním Adamem, s lidstvem, a proto by nebyl bezhríšným Synem hříšného člověka, což musel nutně být, aby nás zachránil, protože spása musela přijít z lidstva! V lidstvu se ale nikdo nekvalifikoval, protože každý člověk je hříšný.

- b) Marie potřebovala Spasitele, jako každý hříšný člověk.

- ◆ *Marie řekla: "Duše má velebí Pána a můj duch jáásá v Bohu, mém spasiteli, (Lukáš 1:46)*

Kdyby byla neposkvrněná počata a bezhříšná, potom by nepotřebovala Spasitele, kterého velebila. Marie byla dcerou hříšného otce jménem Heli.

- c) Ježíš sám přiznal, že je synem člověka - ženy.

- ◆ *U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: "Ženo, hle, tvůj syn!" Potom řekl tomu učedníkovi: "Hle, tvá matka!" V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. (Jan 19:25-27)*

V tomto verši matku Marii nazývá všeobecným jménem - ženo! Snad proto, aby zdůraznil všeobecnost ženství, protože Bůh řekl ženě (nejenom Evě nebo Marii), že její sítě rozdrtí Dábla. Je tedy zřejmé, že každá žena byla, a je, uzpůsobena nepředávat hříšnou podstatu svým dětem, což dokázala žena z žen - Marie, která porodila bezhříšného syna jen proto, že nepoznala muže, ale Nejvyšší ji zastínil. Ježíš je nazván Synem člověka 62 krát.

4. Důvod, kdyby měl "spasitel" lidského otce, byl by hříšným synem hříšného člověka jako kterýkoliv muž, a nemohl by nás spasit.

Již jsme řekli, že spása musela přijít z Adamova lidstva, z člověka, z muže, protože vinou muže, ne ženy, hřích a smrt zachvátil celé lidstvo. Nikdo z mužů se však nequalifikoval, protože každý je hříšný. Proto Bůh ve své prozřetelnosti, ustanovil muže, který by byl z lidstva, a který by nevedl "marný způsob života" zděděný po otcích; neměl by hříšnou podstatu. Řešení bylo nejprozíravější:

- ♦ *Maria řekla andělovi: "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?" Anděl jí odpověděl: "Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. (Lukáš 1:34-35)*

Syn člověka, jenž pocházel z lidstva, z Adama, byl současně Synem Božím, tedy Bohem. Neměl "mužského" otce, proto nezdědil hříšnou podstatu, a byl schopen, ač v duševních a tělesných mukách, zabránit podlehnutí všemu pokušení. Otec Ježíše Krista byl sám Bůh, Duch svatý. To vše Bůh ustanovil před stvořením světa. Proto muž Ježíš přišel na svět skrze ženu:

- ♦ *... jako je žena z muže, tak i muž skrze ženu všechno pak je z Boha. (1. Korintským 11:11-12)*

Vidíte tu biologickou paralelu, kdy podstata muže, chromozóm Y, skrze ženu jen prochází?

Někdo by mohl ještě namítnout, že Duch svatý stvořil v Marii celé oplodněné vajíčko. Potom by Ježíš nebyl sítě ženy, nebyl by bezhříšným Synem hříšného člověka, byl by bezhříšný Syn Boží, bez lidského synovství. Dále, Marie by byla jen "inkubátorem" aniž by přispěla svým genetickým vkladem! Výsledek by byl úplně stejný jako v případě, kdyby se Marie narodila bez dědičného hříchů, kdyby byla neposkvrněně počata jako byl počat Ježíš. Ježíš Kristus by se potom nequalifikoval k Spasitelství, protože by postrádal synovství člověka, narodil by se totiž vně lidstva. Jak by nás potom mohl spasit, když by nebyl tím posledním Adamem - Duchem obživujícím?

Z Písma vyplývá, že mužské sítě, z kterého vzešel Syn člověka, Ježíš a Syn Boží Kristus, včetně kritického mužského chromozómu Y, bylo stvořeno v Mariině životě Duchem svatým - Bohem. Ježíš Kristus zdědil lidské synovství po ženě, ne po muži! Marie mu předala podobu těla jako má hříšný člověk, ale nepředala Mu lidskou hříšnou podstatu, kterou od Adama předávají otcové. (1. Petr 1:18)

5. Bůh se vždy zajímá v rodokmenech o otcovskou větev.

Proto se snad rodině dává otcovské jméno, ne matčino. I rodokmeny vedoucí k Ježíšovu pěstounovi Jozefovi (Matouš 1) a Ježíšově matce Marii (Lukáš 3) jsou rodokmeny otců a ne matek (viz ZOD 43, str. 5). Bůh předurčil otcovskou větev k Marii, matce Syna člověka, a otcovskou větev k pěstounovi Syna člověka Josefovi, podle své vůle. Netvrdím, že by Bohu nezáleželo na všech matkách Marie a Josefa; dovoluji si jen vyslovit názor, že jejich genetické větve byly méně kritické, proto se o nich Duch svatý v Písmu

zmiňuje jen okrajově. Tento princip je zřejmý v celé Bibli. Adam a Eva měli nejen syny, ale i dcery. Známe však jména jen třech synů - Kaina, Ábela a Šeta, ale žádných dcer. I po potopě se lidstvo roztržilo podle Noemových synů Šéma, Cháma a Jefeta. Matčina jména jsou ponechána obyčejně stranou.

Proč Duch svatý formuloval následující verš právě tímto způsobem? Proč jsou matky tak často opomíjeny?

- ◆ *(Bůh), který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení. (Exodus 34:7)*

Jistě sami objevíte další příklady.

6. Důvod - obřízka.

Od začátku jsem byl zmaten obřízkou muže. K čemu taková divná operace? Nikdo mi ji dodnes nevysvětlil. Biblicky je to symbol pečťe očisty, nebo spravedlnosti, a to úplné, cituji:

- ◆ *Znamení obřízky přijal jako pečťe spravedlnosti z víry, kterou měl ještě před obřízkou. Tak se stal otcem všech neobřezaných, kteří věří a jimž je spravedlnost připočtena (Římanům 4:11)*

Abrahám se stal otcem všech neobřezaných, to jest i nás pohanů, kteří jsme milostí v Kristu, v Jeho těle - v Církvi. Jistě každý souhlasí, že mezi spravedlivé neobřezané patří i všechny spasené ženy Staré i Nové smlouvy. Muž byl ve starém zákonu obřezán i za ženu, protože s největší pravděpodobností nese za její hříchy zodpovědnost jako Adam nesl zodpovědnost za hříchy Evy, přestože ona zhrěšila první.

Proč ale takováto totální očista, pečťe spravedlnosti, je na tak citlivém a osobitě mužském místě? Vše nasvědčuje tomu, že Bůh určil právě toto místo, protože muž tímto údem předá-

vá příštímu pokolení, svým synům a dcerám, hříšnou podstatu. Znovu opakují - žena pečťe spravedlnosti z víry nenesla, přestože je ospravedlněna z víry; muž tuto pečťe nesl za ni, protože je to on kdo jí, jak se zdá, předává hříšnou podstatu.

Zákon na půl tuctu místech označuje výron mužského semene za nečistý. Jen jeden z příkladů:

- ◆ *Bude-li mezi vámi někdo, kdo by nebyl čistý pro noční výron semene, vyjde ven za tábor. Nevstoupí dovnitř do tábora. K večeru se omyje vodou a při západu slunce smí vstoupit dovnitř do tábora. (Deuteronomium 23:11-12)*

Zde rozhodně nejde o to, že by výron semene byl hříšný. Není. Jde o to, že semeno muže plodí nečisté potomstvo hříšné podstaty. V tom vězí jeho nečistota! V Indonésii jsem byl svědkem jak si často muslimové omývají před modlením i svoje přirození, což je náznak denní obřízky.

7. Důvod, otcové byli klíčovými důvodem zničení země potopou.

Velmi zajímavé jsou verše v jejichž interpretaci se teologové rozcházejí. Nyní nám nejde o určení kdo jsou synové božští, ale o jejich otcovství, které způsobilo zřůdnost potomstva, v tělesné i duchovní oblasti:

- ◆ *Za oněch dnů, kdy synové božští vcházeli k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikaly na zemi zřůdly, ba ještě i potom. To jsou ti bohatíři dávnověku, mužové pověstní. I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlo vůle člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý... Řekl: "Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil." (Genesis 6:4-7)*

Z veršů vyplývá, že to byli právě otcové, (ať byli kdo byli), ne matky (dcery

lidské), kteří geneticky způsobili pokolení, které muselo být vyhlazeno potopou.

Závěr.

Tytěž vědecky odpozorované údaje a dvě interpretace. Jedna humanisticky evoluční a druhá biblická. Každý musí posoudit sám za sebe, která interpretace je blíže pravdy. Ježíš řekl:

♦ ... Nečetli jste, že Stvořitel od počátku, muže a ženu učinil je'?

(Matouš 19:4)

Člověk byl stvořen celým člověkem, mužem a ženou, od počátku, tak to řekl Ježíš. Kdo věří v proměnu samic v samce v předlidské fázi "evolučního vývoje", musí mít mnohem více "víry", než kterýkoliv člověk všech náboženských systémů dohromady.

Doplňkové čtení, ZOD 38, str. 7-25.

- pst -

METODA ŠLÍ A OPASKU

Pod vedením doc. MUDr. Radima Uzla se konalo 10. prosince 1996 1. forum o kontracepci jako předzvěst 5. Kongresu Evropské společnosti pro kontracepci, který se uskutečnil v červnu 1998 v Praze. *Pro české země jsou kongres, fora kongresu předcházející a aktivita odborníků na kontracepci a sexuální výchovu velmi významné, protože jak ukazují výzkumy, české ženy nemají o kontracepci dostatečné vědomosti a hlavně povědomost o praktickém využívání kontracepce jako zábrany proti nežádoucímu početí i jako prostředku na ochranu zdraví je velmi nízká. Je třeba veřejnost na kongres připravit: zmírnit a odstranit mnohde přetrvávající tabuizaci problémů souvisejících se sexuálním životem, posílit postavení kontracepce jako přirozené a neskryvané součásti života, o níž je třeba mluvit, podpořit sexuální výchovu, vytvořit prostor pro diskusi.*

Pracovní část fora moderovali doc.

MUDr. Radim Uzel (Společnost pro plánované rodičovství a sexuální výchovu) a PhDr. Alexandra Berková. Hned v úvodu pan Dr. Uzel vyjádřil nespokojenost s nepochopením Ministerstva školství, že dosud nezavedlo povinnou sexuální výchovu a zdůraznil oddělení morálního a etického pohledu na sexuální výchovu. Své výhrady měl vůči církvi a peticím rodičů, kteří si nepřejí plošnou a povinnou sexuální výchovu. Ve stejném duchu podpořila tento názor paní PhDr. Šiklová. Z jejího referátu vyplynulo, že výchova k rodičovství je nesmyslná; není třeba vychovávat, stačí napodobovat. Výchova podle našich představ dítě omezuje. V sexuální oblasti morální kritéria nemají místo. Přednášky pro mládež by měly pořádat odborníci, takovým způsobem, aby předali sumu poznatků bez emocí a fobií. V rámci vyučování o sexuálním životě nesnáší hesla "vychovávat". Zvířata to také nedělají. Doporučuje jediný správný postup: podobně jako v matematice - nevyučáváme k matematice, ale učíme se matematiku, musí děti zvládnout teoretickou stránku techniky sexuálního styku dříve, než ji prakticky uskuteční.

Paní PhDr. Berková sama sebe představila jako feministku a poukázala na nedostatek osobního rozvoje jedince jemuž chybí orientace ve vztazích, zasvěcující rituály známé šamanům a různým duchovním rádcům. Tento nedostatek jistě "vhodně" a názorně vyplní učení Nového věku.

Pan mgr. Jiří Hromada (SOHO - Sdružení organizace homosexuálních občanů) zdůraznil, že je Jiří Hromada a nic více ani méně. Ostatní asociace s jeho osobou jej urážejí. Nepřeje si, aby jej někdo označoval za homosexuála jen proto, že žije s partnerem. Hovořil o škodách na duševním zdraví, předsudcích a rasismu proti sexuálním minoritám. Zásadně se staví za sexuál-

ní výchovu ve školách bez předsudků. Pan Dr. Uzel povzbudil homosexuální obec, aby bojovala nejen za zákon o partnerských vztazích, ale i o adopci a osvojování dětí. Své sympatie zdůvodnil slovy, že homosexuálové nezatěžují společnost nadbytečnou populací ani potraty. Další odborníci potvrdili, že děti vyrůstající v partnerském uspořádání, především lesbických žen, mají tu nejlepší péči, vedení a výchovu. Počet harmonických heterosexuálních manželství je prý velmi malý, proto dejme příležitost i jiným formám rodičovského uspořádání prostřednictvím osvěty. Moderní člověk prožívá především to, co vidí v masmédiích, a to je neúplný pohled na lidskou sexualitu.

Celkově harmonizující názory a doporučení odborníků sexuologů, psychologů, pedagogů, psychiatrů, homosexuálně a feministicky orientovaného panelu osvětené atmosféry sexuality bez předsudků, maličko narušil hlas teologa a lékaře. Teologické připomínky Dr. Uzla příliš nepobouřily, neboť přicházely z řad "církvních disidentů" bez autority. Neodpustil si připomínku o dýmu kadidelnic a svíčkových bab, které stejně neví co podepisují, s čím nesouhlasí, neboť jsou svými faráři nabádány ke slepé poslušnosti. Vyjádřil jisté zklamání, že církev ani Ministerstvo školství nevyslalo své odpovědné zástupce.

Paní MUDr. Seidlová z Kopernické přednesla statistické údaje dětské gynekologie a cervikální patologie mladistvých dívek. Objasnily a zdůraznily nebezpečí, které sexuálně aktivním mladistvým hrozí. Karcinom cervixu předchází z 93% sexuálně přenášené choroby virálního původu. Předčasný pohlavní život (do 16 let) způsobuje dívkám vážné gynekologické komplikace. Nejvíce je ohrožena hormonálně nezralá tkáň endometria kontaktem s ejakulátem více partnerů.

Paní primářka venerologického oddělení 1. kožní kliniky u Apolináře doplnila informace a statistiky o znepokojivém stavu a růstu sexuálně přenášených chorob u nás. Dnes jsou na světě nakaženy asi tři čtvrtě miliardy lidí virem HIV, téměř 6 milionů jich již zemřelo. Další 350 milionů lidí je nakaženo hepatitidou. I v tomto případě jde o onemocnění přenášené sexuální stykem.

Od r. 1989 u nás kvete nejen sexuální turistika, prostituce a užívání drog, ale také roste výskyt syfilis, kapavky a nakažených virem HIV. Bezstarostný a nevázaný sexuální život je časovaná bomba. Chybí nám účinná legislativa a registrace nemocných. Ohrožení se zdaleka netýká jen rizikových skupin a mladistvých. Časné zahájení sexuálního života, promiskuita, užívání drog a alkoholu, ale i manželská nevěra heterosexuálních partnerů je příčinou značného províření dnešní populace. Z epidemiologického hlediska je znepokojivá situace především v řadách prostitutek. Pasáci dodávají preventivně nebo již nakaženým ženám antibiotika bez odborné diagnózy a lékařského dohledu. Vzniká nebezpečí dalších mutací virů rezistentních na jakoukoliv léčbu antibiotiky. Nedořešena zůstává etická otázka partnerů, kteří jsou nakaženi virem HIV a přivádějí na svět děti, po nichž velice touží. Kdo bude pečovat o tyto sirotky ať již zdravé nebo také nakažené?

Je podivné, že právě v době, kdy naše porodnost klesla pod míru reprodukce, a je na nejnižším stupni za posledních sto let, budeme provádět masovou osvětu a kampaň za užívání antikoncepce. Neměli bychom spíše provádět osvětu k sexuální zodpovědnosti, rodičovství a pomýšlet na návrat k rodinným hodnotám, které mohou zajistit dětem harmonický domov, místo nabízení sexuálních hrátek bez

následků na všech frontách? Proč usilujeme o další omezení porodnosti? Nemáme snad již dnes neúměrnou míru rizikových těhotenství? Děti, které se rodí jsou často nejen chronicky nemocné, ale jsou ohrožovány špatným životním prostředím. Budou vůbec reprodukce schopné? Chceme snad jako národ vymřít? Mají snad lékaři málo práce? Počtem návštěv v lékařských ordinacích a spotřebou léků máme snad světový primát! Navíc, roste množství mladistvých drogově závislých, pohlavně nakažených a jejich věk neustále klesá. Jak se vypořádáme s těmito problémy?

Lékaři varují, zatímco sexuologové, výrobci antikoncepčních prostředků a někteří pedagogové nabádají především mladistvé, aby užívali sexuální svobodu oproštěnou od všech morálních zábran. Podle nich sex má především **rekreační účel** a je třeba potlačit všemi dostupnými metodami **kreační potenciál** sexuálního života. Česká republika je dnes na třetím místě ve světě v počtu sebevražd dětí. Jsme skutečně znepokojeni stavem sexuální výchovy, růstem dětské prostituce, kriminality mladistvých a záškoláctví?

Účastníci fora si mohli odnést řadu vzorků, které sponzoři připravili. Například telefonická antikoncepční poradna C., má v Praze pro slečny připravenou vkusnou kazetku levandulové barvy s následujícím vybavením a instrukcemi:

Milá slečno,

Váš lékař vám doporučil **hormonální antikoncepci - nejspolehlivější metodu plánovaného rodičovství**. Blahopřejeme Vám, že jste se s lékařem rozhodli právě pro C. Ten totiž **splňuje i ty nejnáročnější požadavky moderní hormonální antikoncepce**. ... A víte jaké **výhody** Vám C. ještě přináší? Především je to **vysoká spolehlivost** - ... Mimoto C. **pečuje i o Vaše tělo - zlepšuje stav pleti a dbá o Vaši linii**.

K nepřehlédnutelným výhodám patří i pravidelný menstruační cyklus, méně bolestivá a kratší menstruace, snížení výskytu nezhoubných nádorů prsu a karcinomu vaječníků a sliznice děložní.

Možná Vás zarazí přítomnost kondomu v tomto balení. Chceme Vám tím pouze připomenout, že v poslední době je **populárnější tzv. "metoda šlí a opasku"**. **Hormonální antikoncepce Vás sice dokonale ochrání před neplánovaným početím, ne však už před přenosem pohlavních nemocí. Kombinace C. a kondomu Vám dá pocit dokonale jistoty i v případech, kdy si nejste zcela jistá zdravotním stavem svého partnera.**

Podle statistik z r. 1995 nepoužívá 45% sexuálně žijících žen u nás vůbec žádnou antikoncepci a jen 16% žen používá hormonální antikoncepci. Žádná antikoncepční metoda není stoprocentně spolehlivá. Ať se jedná o hormonální antikoncepci, nitroděložní tělíka, diafragmové metody, vasektomii, laparoskopii, kondomy, různé chemické prostředky. Žádný z nich nemůže přinést pocit dokonale jistoty a zaručit neškodnost vedlejších účinků. Výše uvedenému ujišťování dnes mohou uvěřit jen slečny, kterým se zapalují lýtka. Proto organizace Plánovaného rodičovství a výrobci nešetří prostředky, reklamou, vzorky a informačními materiály. Je zcela jasné, že rodiče, kteří sami neužívají antikoncepční prostředky je budou těžko doporučovat svým dcerám. Proto jde výrobcům a sexuologům právě o to, aby byli rodiče zcela vyloučeni z rozhodování o sexuální výchově svých dětí. Prostřednictvím povinné sexuální výchovy je nutné přesvědčit mládež o možnostech "dokonalého bezpečí a svobodné volby", neboť "Láska a sexualita má být prožitek beze strachu." Této iluze je možno dosáhnout jen prostřednictvím všeobecné sexuální výchovy bez

morálních a etických zábran. Zodpovědní rodiče nemohou zůstat mlčíci většinou.

Organizace plánovaného rodičovství a výrobci antikoncepčních prostředků jdou cílevědomě za svým. Země východní Evropy představují pro západní výrobce antikoncepce oblast obrovských zisků. Mysleme na budoucnost.

V Americe jsou dnes výrobci antikoncepčních přípravků uprostřed tolika soudních pří, že získat např. nitroděložní tělísko v ordinaci gynekologa je téměř nemožné. Profese gynekologů patří v Americe k nejrizikovějšímu oboru v početnosti soudních žalob. Výše pojistného při výkonu lékařského povolání proti soudně napadnutelnému rozhodnutí znemožňuje mnoha lékařům provozovat gynekologickou a porodnickou praxi.

Tato skutečnost vysvětluje obrovský zájem západních společností a výrobců o poradenské služby našich sexuologů, psychologů a pedagogů v rámci globální kontroly populace. Jejich cílem jsou především země třetího světa a bývalého komunistického bloku východní Evropy; tam jim zatím obrovské ztráty za soudní procesy nehrozí.

- kas -

K SOUČASNÉMU STAVU ZAVÁDĚNÍ SEXUÁLNÍ VÝCHOVY NA ŠKOLÁCH

Školství má nejdenní problém - netroufám si posoudit, jestli je vážnější než problémy ve zdravotnictví či v oblasti životního prostředí, ale je to velký problém. Takzvaná veřejná diskuze je velmi slabá a je téměř výhradně záležitostí učitelů. Mohu to interpretovat tak, že všechno funguje, když se o školství zajímají pouze lidé, kteří v něm pracují. Takový stav mě zneklidňuje, protože může znamenat, že se

nám nepodařilo přesvědčit veřejnost o političnosti, tedy mimořádném významu školství pro celou zemi. Otázka osnov se vinou nezájmu veřejnosti stává z velké části otázkou střetu mezi zástupci jednotlivých skupin vyučovacích předmětů. - Ing. Ivan Pilip

Prohlášení výboru na ochranu rodičovských práv

Někteří vládní představitelé se snaží přesvědčit naši veřejnost, že všechny problémy lidského a společenského života budou vyřešeny na základě zákonitostí, které přináší s sebou zavádění ekonomické transformace, jež byla zahájena po r. 1989. Vytvářejí přesvědčení, že všechny problémy pravdy, spravedlnosti a morálky vyřeší neviditelná ruka trhu. Ta opravdu ve všech těchto sférách mocně působí. Jejím rozhodujícím faktorem je reklama, kterou umí mistrně využívat především velké firmy zaměřené na výrobu výrobků tzv. denní spotřeby. Mezi ně patří v dnešní době i různé sexuální a erotické pomůcky. A tak světové výrobní monopoly se v tomto ohledu postaraly o účinnou propagandu, která zvýšila a zvyšuje odbyt jejich výrobků.

Základním předpokladem bylo vnutit lidské společnosti přesvědčení, že jakékoliv tendence týkající se omezování sexuálního pudu zejména v mládí, a v době před manželstvím, jsou proti lidské přirozenosti. Vždyť stačí naučit mládež používat kondomy, aby se zabránilo nechtěným těhotenstvím a přenosu nakažlivých chorob. Veškerá osvěta vycházela z jediného cíle: vše je v sexuální oblasti dovoleno, jen je nutno zabránit těhotenství a vzniku nakažlivých chorob. Na stejnou úroveň byl postaven plodivý manželský styk spolu s onanií a homosexualitou.

Začátkem r. 1995 vznikla řada iniciativních občanských skupin, některé začaly upozorňovat na obrovské nebezpečí, které hrozí naší mládeži. Je

pravda, že proti původnímu plánu nedošlo ve školním roce 1996-7 k plošnému zavedení výchovy ke zdravému životnímu stylu a že oficiálně bude pokračovat ještě její další experimentální ověřování. Ve skutečnosti to však vlastně nic neznamená, neboť podle Metodické příručky dr. Marádové (Brzkova koncepce) jsou dnes již hromadně školeni učitelé v Krajských pedagogických centrech. Ve stejném duchu jsou školeni i současní studenti pedagogických fakult, na jejichž výuku nemá Ministerstvo školství prakticky žádný vliv. Kromě toho byly již zcela oficiálně schváleny standardy pro jednotlivé předměty na základních školách, v nichž učitelé mají velkou volnost ve výběru toho, co skutečně budou učit. **Zodpovědnost v současné době spočívá především na rodičích, kteří by měli být řádně o všem informováni. Musí totiž využít skutečnosti, kterou jim dříve schválené, zásady ministerstva školství dávají, totiž že učitelé jsou povinni je o celém postupu výuky předem detailně informovat a vyžádat si jejich souhlas.**

- VORP -

JAK HOSPODAŘÍME?

V roce 1996 jsme měli první finanční a daňovou kontrolu občanského sdružení Zápas o duši. S radostí můžeme

konstatovat, že účetnictví bylo nalezeno v naprostém pořádku, díky vzorné práci M. Svobodové.

Noví čtenáři:

V roce 1995 jsme získali 880 nových čtenářů, v roce 1996 1637. V zahraničí máme 109 čtenářů.

Všem děkujeme za modlitby, dary, důvěru, povzbuzení i připomínky. Těšíme se na Vaše dopisy. Pomozte rozšířit nejen řady čtenářů, ale především těch, kteří poznají moc Božího slova ve svém osobním životě. Nenechávejte časopis ležet ladem. Modlíme se, aby každý z Vás získal v příštím roce alespoň jednoho nového čtenáře.

UPOZORNĚNÍ:

Daňové potvrzení zasíláme všem dárcům nad 250 Kč. Některé dary, které přicházejí přímým bankovním převodem, zůstávají bez identifikace, protože není vždy uvedeno jméno dárce. Pokud údaje daňového potvrzení nesouhlasí, napište nám. Prosím uschovejte si všechny doklady, dokud neuzavřeme celý rok a vy neobdržíte potvrzení.

Prosíme, hlaseť včas změny bydliště, jména, názvu ulice a správnost směrovacího čísla - ušetříte nám nejen poštovné, ale i čas.

Pavel, Klára a Jindra

ROK	PŘÍSPĚLO	DARY	VÝDAJE
1 990	138	21 612	TISK, POŠTA
1 991	385	176 800	270 900
1 992	366	311 688	271 010
1 993	872	295 542	322 571
1 994	946	407 250	402 600
1 995	1 365	498 000	452 000
1 996	1 379	627 535	567 841

**Připomínky a objednávky časopisu, kazet s pořady
HCJB - Dobrá novina, knihy "Zápas o duši" adresujte:**

České země

HCJB - ZoD Distribuce
P. & K. Steiger
Box 77
251 01 Říčany u Prahy

Slovensko

HCJB - ZoD Distribúcia
M. & A. Zavilla
Jiráskova 165/10
916 01 Stará Turá

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A"

Název účtu:

ZOD - HCJB World Radio

Číslo účtu:

Komerční banka Brno
96538-621/0100

Názov účtu:

HCJB Rádiosieť ZOD Slovensko

Číslo účtu:

VUB Trenčín, exp. Stará Turá
49134-202/0200

Novinová zásilka
poštovné hrazeno
v hotovosti
u pošty
Velká Bíteš



HCJB - Dobrá novina denně zachytíte z Ekvádora

RÁNO: v létě v 7:30, v zimě v 6:30, tj. 5:30 UTC: **9 765 a 9 420 kHz** - v pásmu 31 m.

VEČER: v létě ve 20:30, v zimě v 19:30, tj. 18:30 UTC:

12 025 a 15 550 kHz v pásmu 25 a 19 m.

Český rozhlas Plzeň připravujeme každou sobotu a neděli od 7:00 do 8:30

Velmi krátké vlny (VKV/FM): **101,7 106,7 105,3 102,4 100,8 MHz**

Proglas (Brno a Hostýn) v sobotu od 6:30 do 8:00 (VKV): **107,5 a 90,6 MHz**

TWR Tirana každé pondělí a úterý ve 21:45 střední vlny: **1 395 kHz - 215 m.**

ZÁPAS O DUŠI vydává nakladatelství A-ALEF, Bořivojova 29, Ostrava
Redaktoři Ing. Pavel a Klára Steigerovi, P.O. Box 77, 251 01 Říčany u Prahy
Jednatel Ing. Bohuslav Vlček, U stadionu 379, 595 01 Velká Bíteš

Tisknou **OSTRAVSKÉ TISKÁRNY**, Novinářská 7, Ostrava 1

Vychází šestkrát do roka. **NEPRODEJNÉ!**

Podávání novinových zásilek povoleno:

Oblastní správou pošt Brno č.j. P/2 - 3121/94 ze dne 13.9.1994.

Dohlédací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.